

மகிழ்ச்சியின் இரகசியம்

பொன்னியாறு

மகிழ்ச்சியின் இரகசியம்

ஜோசப் பாலா

மணி ஓசை வெளியீடு - 9

நூல் : மகிழ்ச்சியின் இரகசியம்
கட்டுரைத் தொகுப்பு

ஆசிரியர் : யோசப் பாலா

முதற்பதிப்பு : மார்கழி - 1996

வெளியீடு : 'மணி ஓசை' வெளியீடு - 9
12. சென் பற்றிக்ஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

முகப்புப் படம் : Dr. எஸ். சிவதாஸ்

கவர் அமைப்பு : தவம் லக்ஸ் கிராபிக்ஸ்,
கொழும்பு - 13.

விலை : 50/=

அணிந்துரை

வண. பிதா, எஸ். டேமியன் . அ.ம.தி
மருத்துவ உளவியலாளர், விரிவுரையாளர்
மருத்துவபீடம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

யோசப் பாலா பழகுவதற்கு இனிமையானவர். நல்ல ஆளுமையைக் கொண்டுள்ளவர் “மனித வாழ்க்கை உறவுகளாலானது” என்பதற்கு இலக்கணம் வகுத்து வாழ்பவர். கடின உழைப்பு விடாமுயற்சியின் மூலம் வாழ்க்கையிற் பிடிப்போடு வாழ்பவர். சுயமுயற்சியால் எழுத்தாளராக உயர்ந்தவர். சமூக நிகழ்வுகளை ‘எக்ஸ்ரே’கண் கொண்டு பார்த்து அப்படியே எழுத்தில் யாவரும் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் எழுதுபவர். இவைகளை நான் அவரின் நீண்டகால நட்பின் காரணமாக அறிந்துள்ளேன். உணர்ந்துள்ளேன்.

அவரது எழுத்துப் படைப்புக்கள் பல. அந்த வரிசையில் இந்த நெருக்கடியான காலகட்டத்திற்கூட மனம் சோர்ந்து போகாமல் மகிழ்ச்சியின் இரகசியம் என்ற நூலை வெளியிடுகிறார். ‘நான்’ உளவியல் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவிற் பலவருடங்கள் பணியாற்றி வருவதுடன் உளவியல் சார் கருத்தரங்குகள், எழுத்துப் பட்டறைகள் நடத்துவதிலும், சமூகப் பணிகள் பல புரிவதிலும் அனுபவம் கொண்ட இவரது முயற்சிகளைப் பல கோணத்திற்காணலாம்.

‘அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்’ என்பார்கள். இன்றுஉடல் அழகை மெருகூட்ட எத்தனை அழகு சாதனங்களையும், உடைகளையும், மருந்து வகைகளையும் பயன்

படுத்தித் தம்மை அழகுபடுத்திக் கொள்ள முனைந்தாலும் மனிதன் உள்ளத்தில் ஏற்படும் வடுக்களை இனம் கண்டு அறிந்து அதனைக் களைய முற்படாத போது அவனது உள்ளத்தின் வடுக்களே தோற்றத்திலும் வெளிப்படுகின்றன. உள்ளத்தில் உள்ள வடுக்களைக்களைய வாழ்க்கைப் பண்புகளை இனங்கண்டு கொள்ள உள்பண்பாட்டு முயற்சிகளில் 'மகிழ்ச்சியின் இரகசியம்' பல உண்மைகளை உணர்த்தி நிற்கிறது.

இதில் உள்ள அத்தியாயங்கள் பல்வகைக் கோணத்தில் வாழ்வியலைச் சுட்டி நிற்கின்றன. இவை எல்லோர்வாழ்விலும் நடக்கும் அன்றாட சம்பவங்கள். அப்பாத்திரங்களில் ஒன்றிக்கும் ஆர்வலராய் வாசகர்கள் மாற நடைமுறைச் சம்பவங்களை இணைத்துள்ளார் நூலாசிரியர். உளவியல் சார் நூல்கள் பல ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த போதும் எமது மண்ணில் மிக அரிதாகவே மின்னும் இக்காலத்தில் 'நான்' உளவியற் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்புக்களை மகிழ்ச்சியின் இரகசியமாக வெளியிட முற்பட்டது பாராட்டிற்குரியதே. இக்கட்டுரைகளின் அடிக்குறிப்புக்களை தேடவேண்டிய தேவை ஏற்படவில்லை. அவற்றை வாழ்வின் அனுபவத்திலே கண்டு கொள்ளமுடியும் என்பதனை உணரவைக்கிறார் நூலாசிரியர்.

உளவியற் கல்விபற்றிப் பயங்கொள்ளத் தேவையில்லை. இவை மூதாதையோர் காலந் தொட்டே வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்து வந்துள்ளன. இது கல்விப் புலத்திலும் இணைந்து ஆராயப்பட்டு வளர்ச்சி கண்டு வரும் இக்கால கட்டத்தில் இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவை நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.

மண்ணிற் பிறந்த குழந்தை, தாயின் அணைப்பைத் தேடுகின்றது. அணைப்பில் இருக்கும் போதும் அக்குழந்தை அழுகையை அடக்க முடியவில்லையெனில் தாயானவள் அதற்கான காரணத்தைப் புலன்களாலே தேடுகிறாள். மழலையின் பேச்சிற் பெறமுடியாததைத் தன் பார்வையாலும், செய்கையாலும் அறியும்போதே அனுபவ உளவியல்

செயற்படுகின்றது. இப்படிப் பல வீடயங்கள் உங்கள் அனுபவத்திற் பெற்றிருப்பீர்கள். அவற்றை மேலும் விரிவுபட ஆய்வுகளுடன் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சியினால் பேச்சிலும், பார்வையிலும், செய்கையிலும் இனங்கண்டு கொள்வதுடன், அழகை, சிரிப்பு, மனம்விட்டுப் பேசும் உளவெளிப்பாடுகள் மூலம் உளவைத்தியத்துறை வளர்ந்துவரும் இக்காலத்தில் அவற்றின் ஆரம்ப அறிவினைச் சகல மட்டத்தினரும் அறிந்து கொள்ள இவைபோன்ற நூல்கள் துணை செய்யும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

மகிழ்ச்சியாய் இருப்பதே மனிதனின் சுபாவம். இதை நாம் மறந்து விட்டோம். மகிழ்ச்சியானது யாரோ ஒருவர் நமக்குக்கொண்டு வந்து தட்டில் தருவது அன்று. அது நமக்குள்ளே இருப்பது. அதை நாமே உள்ளத்தின் ஊற்றைத் தேடிக்காணவேண்டும். இன்றைய கால கட்டத்தில் மனம் சோர்ந்து, விரக்தியுற்று, சமகால நிகழ்வுகளை எதிர்மறையாகப் பார்க்கும் மனித உள்ளங்களுக்கு மகிழ்ச்சியின் இரகசியம் இனிய மருந்தாக அமைகின்றது. மகிழ்ச்சியின் இரகசியத்தை யாவரும் இலகுவிற் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் வாழ்க்கையின் பல கோணங்களில் நின்று பார்த்து அலகுகிறார் ஆசிரியர். வாழ்க்கையின் போக்கு, விளையாட்டு விளையாட்டாக, தவறுகளைத் தவிர்க்கும் நோக்கு என்று வகைப்படுத்திப் பல வடிவங்களில் மனிதன் மகிழ்ச்சியின் ஊற்றைத் திறந்து நிறைவாக வாழ வழிகாட்டுகிறார்.

சமகால நிகழ்வுகளாற் பாதிக்கப்பட்டுப் பல வகையிலும் நிம்மதி இழந்து, மகிழ்வைத்தேடும் மக்களுக்கு இந்நூல் வழிகாட்டும் என்பது திண்ணம். எனவே, மேன்மேலும் இத்தகைய நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். மக்கள் அறிவை வளர்க்க வேண்டும், அந்த அறிவிலே முழுமனித வளர்ச்சியைக் காணவேண்டும் என விழைகின்றேன்.

இவரது படைப்பிற்கு எனது இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களையும் எழுத்தாற்றல் மேலும் சிறக்க ஆசிகளையும் வழங்குகின்றேன்.

வாழ்த்து

புகழ்ச்சியெனும் பொன்வலையிற் புதைந்து மாய்ந்தே
புலனழிந்து மதிமயங்கும் புன்மை ஏனோ?
இகழ்ச்சிதனில் இதயத்தே உதிரம் பொங்க
இன்னல்களை எதிர்கொண்டே ஏங்கலாமோ?
நெகிழ்ச்சியிலாக் கடினர்களாய் அன்பு, சாந்த
நெறிவாழ்வு நிலைமீறிக் கலங்கும் மக்காள்
மகிழ்ச்சியதன் இரகசியத்தை உணர்வீரென்றே
மலர் தந்த 'பாலா' நின் மாண்பு வாழ்க!

— ★ —

விளையாட்டு விளையாட்டாய்த் தவறு நீங்கி
விலகுவழி அநுதாப அவலங்காட்டி
உளவளர்ச்சி ஓவியத்தின் இசையின் பாங்கை
உறுதுணையாம் அநுபவத்தைக் குடும்ப வாழ்வின்
வளமருளும் குதூகலத்தைச் சுவைத்துப் பார்த்தே
வாழ்க்கையினிற் சுமை தீர்க்கும் வழியுங் கூறி
மழலையரின் மனங் காத்தே ஏமாறாது
மனமாற்றம் தனையோதும் மலரே வாழ்க.

யாழ் - ஜெயம்

என்னுடைய

மதிப்புக்குரிய வாசக நெஞ்சங்களே!

மகிழ்ச்சி வாழ்வை விரும்பாத மக்களே இல்லை.
அந்த மகிழ்ச்சியை, பொண்ணும் பொருளும் தந்தனவா?
பட்டமும், பதவிகளும் படைத்தனவா?

புகழ்ச்சியில் அது பூத்ததா?
சுற்றுலாக்களும், சுகபோக தேவைகளும்
பெற்றுக் கொடுத்தனவா?

நிரந்தர அமைதிக்கும், மகிழ்வுக்கும் மாறாக
விதந்தருங்கோடி இன்னல்களே விளைந்தன.
இளமை, முதுமை, தனிமை நிலைகளில்
ஏக்கத் தொனிகள்.

உயர்வு, தாழ்வுச் சிக்கல்களில் உள்ளத் தாக்கம்,
வறுமை, வெறுமைகளில் வாழ்வின் வீரக்தி,
இவற்றின் மத்தியில் மகிழ்ச்சியின் இரகசியத்தை
மலரச் செய்ய மார்க்கமில்லையா?
என்ற சிந்தனையின் உந்துதலால் மலர்ந்ததே
இந்த மகிழ்ச்சியின் இரகசியம்.

உள்ளங்களைத் தொலைத்து விட்டு
உடல்களை அலங்கரித்து என்ன பயன்?
உடலை அலங்கரித்தோம், அழகு படுத்தினோம்
உள்ளங்களை அமைதிப்படுத்தினோமா?
என எம்மை மதிப்பீடு செய்ய
எமது அன்றாட வாழ்வியற் சூழல்
அருபவங்களின் ஊடாக உளவியற் பார்வையில்

உளமகிழ்வை உருவாக்கும் என்ற துணிவோடு
 மகிழ்ச்சியின் இரகசியத்தை நூலுருவில்
 வெளிக்கொணர முனைந்துள்ளேன்.
 ‘நான்’ எனும் உளவியற் சஞ்சிகையில்
 அவ்வப்போது என்னால் எழுதப்பட்ட
 பல கட்டுரைகளைப் படித்தவர்கள் பலர்
 பாராட்டியதோடு மட்டுமன்றி,
 அவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடுவது
 சமுதாய உயர்வுக்கு வழிகோலுமென்றும்
 உற்சாகமுட்டினார்கள்.
 அந்த ஊக்கமே இந்த ஆக்கத்தின் கால் கோளாகும்.
 இம் முயற்சிக்குக் களம் தந்த
 ‘நான்’ உளவியற் சஞ்சிகையின்
 ஆசிரிய குழுவினர்க்கும்
 அணிந்துரை வழங்கி ஆதரவு நல்கிய
 மருத்துவரீட உள வளத்துணை வீரீவுரையாளர்
 அருள்திரு எஸ். டே.பியன் அ. ம. தி. அவர்களுக்கும்
 வாழ்த்துரையால் வரவேற்ற
 கவிஞர் யாழ் ஜெயம், அவர்களுக்கும்
 அறிமுக வாக்கால் அழகேற்றிய
 எழுத்தாளர் ஒன்றியத் தலைவர்
 கலாநிதி க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்)
 அவர்களுக்கும் என்றும் என் இதய நன்றிகள்
 நல்வாசக நெஞ்சங்களும்
 இனிய மன நண்பர்களும்
 குடும்பத்துணையும் குழந்தைகளும்
 என் வாழ்வில் யான் பெற்ற பெருஞ் சொத்துக்கள்.
 இவற்றை என் வாழ்விலே
 பெற்ற பெரும் பேறாகக் கருதி
 என் பெற்றோரின் பொன்விழா ஆண்டில்
 இம்மலரை வெளியிடுவதில்
 இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

— ஜோசப்பாலா

நோக்கை நோக்கி...

1 எந்த ஒரு முயற்சியிலும் ஈடுபடும் மனிதன் ஒரு நோக்கை முன்வைத்தே முயலவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நோக்கை அடையும் ஒருவனைத்தான் இலட்சிய வாதி என சமூகம் குறிப்பிடுகிறது. ஒரு சமூகச் சூழலே ஒருவனை உருவாக்குகின்றது எனக் கூறுபவர்களிடத்தே இக்கேள்வியை முன்வைக்கலாம். வளர்ச்சி இல்லாத சமூகத்தில் இருந்து உயர் நிலைக்கு வந்த பல பெரியார்களின் வாழ்க்கை புதிய பாடத்தைக் கற்பிக்கிறதே, அது எப்படி?

ஒருவன் எந்தச் சூழலில் வாழ்ந்தாலும் தனக்குள் இலட்சிய நோக்குடன் செயற்பட்டால் அவன் முன்னேற முடியும் என்பதற்கு பலரது வாழ்க்கை சான்று பகர்கின்றன. அந்த நோக்கு இன்றி சூழலையும், சமூகத்தையும், பொருளாதாரத்தையுமே குற்றம் சொல்லி தாழ்வுமனச் சிக்கலில் சிதைந்து வருவோருக்கு இலட்சிய நோக்கு அற்ற தன்மையே முன்னேற்றத்துக்கும் தடையாக உள்ளது எனலாம்.

இன்றைய நிலையில் ஒவ்வொருவரின் சொந்த முயற்சியும் அதன் சிந்தனை வளர்ச்சியின் நிலையும்தான் வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கும் அளவுகோல்களாகின்றன. கார்ட்ஸ் றொஜர்ஸின் கூற்றுப்படி எந்த ஒருவனது சிந்தனையும் பிந்தோக்கிச் செல்வதில்லை. ஆனால் அவன் தன் முயற்சியில் நம்பிக்கையை இழப்பானாகில், தோல்விகளைச் சகித்து வெற்றிக்கு முயற்சிக்கத் தயங்குவதோடு தாழ்வுமன நிலையினால் வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று, கவலையைத் தீர்க்க மதுவுக்கும், மரணத்துக்கும் தன்னை அடிமையாக்கி விடுகின்றான்.

எந் ஒரு நிலையிலும் போதையும், தற்கொலையும் நிரந்தரத் தீர்வாகி விடுவதில்லை என்பதனை அதில் அமிழ்ந்து போனவர்களின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்தாற் புலனாகும். இத்தூண்டுதலுக்கு உள்ளாவோரால் அவரது குடும்பத்துக்கும், வாழும் சூழலின் சமூக அமைப்புக்கும் இழிவு நிலையே ஏற்படுகிறது.

ஒரு பாடசாலைச் சிறுமியை எடுத்துக் கொண்டால் சக மாணவிகளை விட தன் முயற்சிகள் விளையாட்டிலும், கல்வியிலும், முதன்மை பெற வேண்டும் என்பதையே விரும்புவாள். ஓர் அதிகாரி தன் பதவியில் உயர்வடைந்த போதும் அதற்கு மேல் உள்ள பதவிக்குச் செல்வதையே இலக்காகக் கொண்டு இருப்பார். இது சாதாரண எந்த நிகழ்விலும் மனித மனம் முன்னேற்றப் பாதையில் தன்னை ஓட்டுக் கொண்டு மடிப்பு, மாண்பு என்ற எண்ணத்துடன் இலட்சிய நோக்கில் செல்வதையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சிலருடைய வாழ்வில் சிறு வயதிலேயே எதிர்காலத் திட்டங்கள், சுற்பனைகளால் ஏற்படும் உணர்வுகள், மனப்பதிவாகி அதனை அடைவதற்கு அவர்கள் தமது வாழ்க்கை முறைகளையே மாற்றிக் கொள்ள முனைவார்கள்.

நண்பன் ஒருவன், பள்ளிப் பருவத்தில் காக்கி உடைகளை விரும்பி அணிவான். அதனால் நண்பர்கள் தமாஷாக பொலீஸ், பொலீஸ் எனக் கூறிவருவது அவனது மனத்தில் பதிவாக, அதை ஓர் நோக்காகக் கொண்டு, வளர்ந்தபின் அப்பதவியைப் பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற உந்தல் அவனை ஒரு பொலீஸ்காரனாகவே மாற்றிவிட்டது. பல வேலைகள் அவனை அணுகிய போதும் மனப்பதிவின் நோக்கை அடைய முயன்றதன் பயன்தான் அவனது அந்தப் பொலீஸ் பதவி.

ஒரு வங்கி அதிகாரி, "என் பள்ளிப்பருவத்தில் வங்கி ஒன்றினைக் கடந்து பாடசாலை செல்லும் போதெல்லாம் இந்த வங்கியில் என்றாவது ஒருநாள் வேலை செய்ய வேண்

டும் என மனவைராக்கியத்துடன் அதனை அடைய முயன்றதன் பயன்தான்; இன்று நான் இந்நிலைக்கு வரக் காரணமானது' என்று கூறினார்.

தன்மனிதனானாலும், குழந்தைகள், அமைப்புக்கள் ஆனாலும், தாம் சென்றடைய சீவண்டிய இலக்கை முன் வைத்து கூடிய முயற்சியை மேற்கொண்டால் அந்த இலக்கின் நோக்கை அடைவது சுலபமாகிவிடும். அதில் ஏற்படும் தடைகளை, இன்னல்களை எதிர்கொண்டு முன்செல்ல அந்த நோக்கின் புனிதம், நன்மைத்தன்ம, பலாபலன்கள் உறுதுணை புரியும். அதில் ஏற்படும் சுகைகள் கூட பின்னர் சுவைகளாகிவிடும்.

இன்று முன்னுதாரணங்களாக பெரியார்களின் வாழ்வைக் கூறுவார்கள். அவர்கள் திடீர் என உயர்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லர் மாறாக அவர்களது சூழல் அவர்களின் முயற்சிக்கு பக்கதுணையாகவோ அன்றி எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வசதி வாய்ப்புக்களையே கொடுத்திருக்கும் என எண்ணி விடக்கூடாது.

பாரதியார், தன கருத்துக்களை முன் வைத்ததும் சமூகம் அவற்றை உடன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆறுதியில் அவர் இறப்பிற கலந்து கொண்டவர்கள் அரிதாக இருந்தும் கூட இன்றும் வாழும் அவரது புகழ் இவற்றுக்கு சான்று எனலாம்.

நாம் எதில் முயன்றாலும் உடன் வெற்றி கிட்டவும், வெற்றியே பெறுவதிலும் கருத்தாய் இருக்கிறோம், தோல்வியை எதிர் கொண்டு வெற்றி கொள்ளும் மனப்பக்குவம் நம்மிடம் அருகிவிட்டால் அதன் விளைவுகள் எம்மையே அழித்துவிடும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இன்று எதிலும் குறுக்கு வழியில் செல்லுதலும், சுலபமாக காரியத்தை செய்துவிட தவறான வழியை நாடுவதும் பழக்கப்பட்டவையாகி விட்டன. நல்வழி கடினமானதென்று

அதனைத் தவிர்த்துவாழ் முனைந்தால் எமது வாழ்வின் இலட்சிய நோக்கின் புனிதத்தன்மையே கெட்டழிந்துவிடும்.

எமது கல்வியிலும் இன்று தங்குதடையின்றி வகுப் பேற்ற முறையால் இறுதிக்கால உயர்கல்விப் பரீட்சையை எதிர் கொள்ளும் போது அதனை எதிர் கொள்ள முடியாது சங்கடப் பட்டு பின் முடிவுகள் திருப்தி தரவில்லையேல் மாணவர்கள் தவறான முடிவுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். எமது திறமை களுக்கு ஏற்ற தொழில்களையோ, பயிற்சிகளையோ நாடாது போலிக்கொளரவத்தை நாடுவதாலும், வீட்டாரின் வற்புறுத் தலாலும், ஊரார் மதிப்பார்கள் என்பதற்காகவும் எமது தெரிவுகளை நாம் தெரிந்து கொள்வது பயன் அற்றது. எமது நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை வீட்டுக்கு வீடு காண முடிகிறது. எந்த முயற்சியிலும் உழைத்த உண்டு மதிப்புள்ள சமுதாயத்துள் ஒருவராவதற்கு மாற்றிக் கொள்ள உன்னை நீயே மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். கடின உழைப்புக்கு நிகர் எதுவுமில்லை. எமக்கு என்ற நோக்கும் அதனைச் சென்றடையும் முயற்சியும்தான் அந்த வெற்றிப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும். முதற்படி முன்னோர்களின் வாழ்க்கை முறையும் அனுபவமும் இதனையே எமக்கு கற் பிக்கின்றன. சமூகம் திருந்தவில்லை என்றால் நீ திருந்த வில்லை என்பதே பொருள். அந்த முயற்சியின் முதல் நோக்கை நோக்கும் மனிதனாக நீ மாறி இலட்சிய வழியில் வெல்ல முனைவதே இன்றைய முதற் தேவையுமாகும்.

இதுவரை கண்ட அனுபவத்தினைக் கொண்டு இனி நாம் எமது இலட்சிய நோக்கு எவை எவை எனத் திட்டமிடு வோம். அதற்கான முயற்சிகளின் முன்னேற்றங்களை வளர்ச்சிப்படிக்கனாகக் கொள்ள கணிப்பீடு செய்து பாரிப் போம். தடைகள் வரின் அவற்றை மன உறுதியுடன் வெல்லும் மனப்பக்குவத்தை வளர்த்து வாழ்வின் அர்த்தத்தை அனுபவிக்க இலட்சிய நோக்கை நோக்கி வீறுடன் நடப்போம். □

விளையாட்டு விளையாட்டாக...

2 உலக நாடுகளில் மட்டுமல்ல இன்று எமது தேசத்திலும் விளையாட்டின் பெருமை உணர்த்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதன் சிறப்புபையும் பிள்ளைகளின் உடல் உள வளர்ச்சியையும் உணர்ந்து கொள்ளாத பெற்றார் பிள்ளைகளை புத்தகப் பூச்சிகளாக மட்டும் வளர்த்தெடுப்பதில்தான் அதிக நாட்டம் கொள்கிறார்கள். இதனால் அவர்களின் முழு ஆளுமை, அவர்களின் திறமை, கூட்டு வாழ்வு, வெற்றி தோல்வியை ஏற்கும் மனநிலை, பிரச்சனைக்கு முகம் கொடுத்து தம்மைத்தாமே வழிப்படுத்தி சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுத்தல் போன்ற பண்புகளை விளையாட்டுப் போட்டிகளின் மூலம் கற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதனை உணரத் தவறி விடுகின்றார்கள்.

விளையாட்டுத்தரணே என விளையாட்டாக நினைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் இதில் பல விடயங்கள் கற்பிக்கப் படுவதுடன் உளத்தை சமநிலைப்படுத்தவும், சிந்தனைத்திறன் வளரவும், புரிந்துணர்வும், தன்னம்பிக்கையும், தனித்திறமைகளைத் தரணே உணர்ந்து கொள்ளவும், தன் கவலைகளைக் குறைத்து, கூட்டு வாழ்க்கை, பகிரந்து வாழ்தல், ஏற்று வாழ்தல் போன்றவற்றையும் விளையாட்டு விளையாட்டாக விளையாடும் போதே கற்றுக் கொள்ளும் நிலை உருவாகி வளருகிறது.

பல நாடுகள், பல கிராமங்கள், அவ்வூர் பாடசாலைகள், கழகங்கள், குழுக்களினால் விளையாட்டில் ஏற்படுத்தும் சாதனைகளால் புகழ்பெற்று வரவும், அந்த விளையாட்டு வீரர்களின் திறமைகள்தான் காரணமாகின்றன. முழு ஆளுமை உள்ளவனாக வளர விளையாட்டு பெரிதும் உதவுகிறது. சிறந்த நிர்வாகியாக உயரவும் விளையாட்டு அனுபவங்கள் பக்கதுணை புரிகிறது.

வட்டுக் கல்வி மட்டும் ஒருவனை முழு மனிதனாக ஆக்கி விடுவதில்லை. விளையாட்டுக்கள எவ்வளவுமும் வாழ்க்கையிற் கெடுத்து விடுவதில்லை. இதற்கு ஒரு உதாரணம்:- நிர்வாக அதிகாரி ஒருவர் தனது நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் பெரும் சிரமப்பட்டு வந்தார். சக ஊழியர்களுக்கும் அந்த அதிகாரிக்குமிடையில் புரிந்துணர்வு இல்லாத நிலையில் நிர்வாகம் நடத்துவதில் பெரும்சிக்கல ஏற்பட்டு வந்தது.

அந்த நிர்வாகியோ இன்றைய சர்வதேச கிறிக்கற் போட்டிகளை அறிவதில் ஆரவம் கொண்டவா. வானொலியிலும், நேரிலும் பார்த்தது, ரசித்து வந்த போதும் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவது அரிதாகவே இருந்தது. வேறு ஓர் நிறுவனத்தினர் அவரது நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களுடன் சிலேக பூர்வ விளையாட்டு போட்டிக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். அதிலும் அவர் தன் அதிகாரத் தன்மையையே பெரிதுபடுத்தி

தானே ஆக்குமுவிற்கு தலைமை வகித்த தன் குழுவை தடுப்பாட்ட விளையாட்டிற்கு கூட்டிச் சென்றார். விளையாட்டு அரம்பமானது. தலைவர் துடுப்பெடுத்து ஆடினார். சிற்றூழியரின் பந்துக்கு அவாது தடுப்பு தடுக்கத் தவறியதால் அட்டமிழந்தார். அவாது மனம் வேதனையில் வாடியது. விளையாட்டிலும் தான் தான் பெரியவர் என்ற மனநிலை அவரிடம் தோல்வியை ஏற்க மறுத்தது.

விளையாட்டுப் போட்டியில் அந்த அதிகாரியின் சக ஊழியர்களின் திறமையான அட்டம் வெற்றியைத் தேடித் கொடுத்தது. எல்லோரும் அவ் விளையாட்டு வீரர்களை சிறிப்பாக அதில் விளையாடிய சிற்றூழியர்களின் திறமைகளைப் பாராட்டினார்கள். இதன் மூலத்தில் தன் நிலையை உணர்ந்து கொண்ட அவ் அதிகாரி தனது குழுவின் வெற்றியால் தான் பெருமை அடைந்ததையிட்டு அவர் நன்றி கூறுகையில்,

“ஒருவர் எல்லாவற்றிலும் திறமையாக இருப்பார் என்ற சப்பெண்ணத்தை இவ் விளையாட்டின் முடிவுகள் கற்றுக் கொள்ள வைத்தன. எவ் வொருவருக்கும் ஏதோ வகையில் ஏதோ திறமைகள் இரக்கத்தான் செய்கிறது. அவர்களின் திறமைகளை அவர்கள் தேடி உறிந்து சொல்வதிலேதான் அவர்கள் வெற்றியை தங்கியுள்ளது. அதேபோல் விளையாட்டின் மூலம் பல விடயங்களைக் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை எனக்கு அனுபவத்தில் உணரவைத்தது. வெற்றி தோல்விகளை தாங்கும் மனநிலை இருந்தால் எந்த பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுக்கலாம் என்பதையும் முயற்சியும் முன்னேற்றமும் தன் திறமைகளை பயன்படுத்துவதிற்கு தங்கியுள்ளது என்ற படிப்பினையையும் தந்துள்ளது” என்பதனை அவர் கூறும் போது அவரது அறியாமை இருள் அகன்று இன்புற்று புன்முறுவல் பூத்த வண்ணம் அவ்வீரருக்கு வாழ்த்துக் கூறினார்.

உணர்வே உணர்த்தவோ முடியாத பல விடயங்களை நடைமுறையில் உணர வைக்க இவ்விளையாட்டுக்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. அன்று முதல், நிர்வாக அதிகாரி-ஊழியர் உறவு வலுவடைந்து புரிந்துணர்வு புலரத் தொடங்கியது. நிர்வாகம் சிறப்பாக இயங்கவும் வழி பிறந்தது.

இன்று மேற்கத்திய நாடுகளிலும் பல விளையாட்டுக்களை அறிமுகப்படுத்தியே சிறுவர்களின் ஆரம்பக் கல்வியினையும், முதியோர் கல்வியினையும், சுலபமாக கற்பிக்க முடியும் என்பதனை அறிந்து அதன் மூலம் அவர்களின் உடல் உள திறமைகளை கண்டறிந்து வளர்த்தெடுக்கும் வழிகளை, கற்பித்தலிலும் கையாளுகின்றனர். வினக்கவுரைகளைக் கூட குறைத்து விளையாட்டு முறையிற் கற்பித்து வினக்க முடியும் என்பதனை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளனர்.

முன்னையோர் சொன்ன பழ மொழிகளும் இதன் அடிப்படையிலேதான் அமைகிறது. "வளரும் பிள்ளையை மண் விளையாட்டில் இதரியும்" என்பதற்கொப்ப விளையாட்டு விளையாட்டாக விளையாடிச் சர்த்தங்களை உணர்த்துவதால் உள வளர்ச்சியும், உடல் வளர்ச்சியும் கொண்டதாக பலமான ஆளுமை கொண்ட சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். விளையாட்டின் மூலம் மகிழ்ச்சியுடன் புதிய சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுக்க முடியும் என்ற உண்மையை உணர்ந்துகொள்ளல் மிகவும் அவசியம் ஆகும். □

தவறுகளைத் தவிர்ப்போம்

3 மனிதன் தன் செயல்கள் எதுவானாலும் அதனைச் செய்யும்போதும், எழுதும்போதும் தனது உள்ளத்தில் ஒருமுறை சிந்தித்தே செயற்படுகிறான். அச் செயல்களில் எவை நல்லவை, எவை தீயவை, எவை மற்றவருக்குத் தீங்கினைக் காதவை என உய்த்துணர்ந்து செயற்பட அவனது அறிவும் புலனும், செய்திறனும் ஒருங்கே செயற்படும்போது ஏனைய உயிரினங்களது செயல்களில் இருந்து தனது ஆறாவது அறிவான மனிதத் தன்மையினைப் பயன்படுத்தும்போது கூட தம்மை அறியாமலே தவறுகளைச் செய்து வருவதும் அதற்காக மனம் வருந்துவதும், மனக்கிலேச உணர்வடைவதும், விரக்தியுற்று வேதனைப்படுவதும், சில சமயம் தவறுக்கே காரணம் கற்பித்து தப்பிக்கொள்ள முயல்வதும் மாறுபாடான மனித மனங்களின் வெளிப்புறப்பாடாகவே தோன்றுகின்றன.

தாம் செய்யும் தவறுகளை தாமே புரிந்து கொள்வதும் செய்தவற்றை உண்மையில் தவிர்க்க வழி தேடுவதும் எவ்வித தவறும்இல்லை. அதனைக் கொள்வக் குறைவாகவோ இழி நிலை என்றோ கொள்ளல் கூடாது. எத்தனை கவனமாக நடந்து கொண்டாலும் அதிற்கூடத் தவறான செயல்கள் தோன்றலாம். அதனைக் கண்டு விரக்தியுற்று வேதனைப் பட்டு ஒதுங்கி வாழ்வதைத் தவிர்த்து உண்மை வழியைக் கண்டடைவதே சிறப்பு. அதுவே நல் வாழ்க்கைக்கு வழி யாகவும் அமையும்.

உதாரணமாக மருத்துவமனையில் ஓர் நோயாளியைத் தரிசிக்கச் செல்லும் பலர், அவருக்கு ஆறுதல் கூறவும் தமது உறவின் நட்பைப் பகிர்ந்து தேற்றவும் செல்வார்கள். அந்த சந்திப்புக்கள் கூட சில சமயம் சங்கடமாகி விடு வதுண்டு.

ஒரு நோயாளியை மருத்துவமனையில் அனுமதிப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். நோயின் தன்மை, ஒய்வுக் கான தேவை, அடிக்கடி பரீட்சிப்பதற்கான மருத்தவ ஆலோசனை, மருந்து உட்கொள்ளல், உணவு வகையில் கட்டுப்பாட்டு நிலை, அமைதிச் சூழல் இன்னும் பல இருப் பினும் இவைகளிடையே நோயாளர் நலன் கருதி தரிசிப்புக் கெனவும் சிறு நோப்பகுதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நோயாளர்களைத் தரிசிக்கச் செல்பவர்களுக்கும் சில சமயங் களில் தம்மை அறியாமலே பல தவறுகளைச் செய்து விடு கிறார்கள். இவை அவரது உடற்பாதிப்பிற்கும், உள்ப் பாதிப்பிற்கும் பெரும் சுமைகளை ஏற்படுத்தி விடுவதை உணர்வதில்லை.

நோயாளரிடம் சென்று “நோய் எப்படி வந்தது? இப் பொழுது என்ன மருந்து? எங்க நோவு? எவ்வளவு காலம்? என்றெல்லாம் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்து மாறி வரும் மன நிலையை, மீண்டும் மீண்டும் நோய் பற்றிக்

கூறி அதன் தாக்க உணர்வை நினைவூட்டுவதும், முன்பு சென்றவர் கேட்டவற்றை அறிந்திருந்தும் அதனையே தாமும் கரிசனப்படுவதாக நோயாளரிடம் கேட்டுத் துன்புறுத்துதல், உணவு விடயங்களையும், மருத்துவ ஆலோசனைகளையும் மீறித் தமது புதுப் புதுவழிகளைக் கூறிக் குழப்புவதையும் உணராமல் புதிய நடை முறைக்கு மாற்ற முனைதல், இதனால் நோயாளி குளப்பமடைதலும், பலரும் பரிட்சிக்கும் பரிசோதனைக்கு ஆளாவதுடன் ஆறுதல் அடைவதை விட மன அவஸ்தைக்கும், மனத்தாக்க அதிகரிப்புக்குமே இட்டுச் செல்கின்றது.

இதனைத் தமது தவறாக உணராது இன்றும் பலரும் இதே வழிகளைக் கையாளவதால் நோயாளியினை மனநிலை பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றது என்பதனைத் தரிசிப்பவர்களை உணர்ந்து கொள்வதில்லை.

எந்த நோயாளியும் தனி உடல் நலத்தில் அக்கறை கொள்வதோடு அதனை விரைவாக சுகப்படுத்திக் கொள்வதிலேயே அதிக அக்கறை கொள்வான். நோயில் வருபவர்கள் குழந்தைகளாக இருந்தால், பெற்றோர் மட்டில்தான் மேற்கூறிய மனநிலையினை செயற்பாடு அதிகமாக இருக்கும். அதற்காக வைத்திய ஆலோசனை பெற்றுக் கொள்பவர்கள் உடனுக்குடன் சுகம் கிடைத்து விட வேண்டும் என்ற அவசரத்தில் ஒரு முறை மருந்து அருந்தியவுடனேயே அதற்கான பலனை உடன் எதிர் பார்ப்பார்கள். மருந்தை உடல் ஏற்பதற்கு முன்பே பலரது ஆலோசனைகளும், மருத்துவ இடங்களை மாற்றிக் கொள்ளலும், முன்பு பரிசோதித்து மருந்து அருந்தியதைக் கூறாமலே புதிய வைத்தியர்களிடம் மருந்துகளைப் பெற்று பரிட்சித்து உடல் நிலையினைக் குளப்பிக் கொள்ளலும், நோயாளிகளும் வைத்தியர்களுக்குமே குணப்பத்தைத் தரும். இது நோயாளர்களது உள நிலையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். எந்த நோயும் உடனுக்குடன் சுகப்படுவதானால் இத்தனை

வைத்திய சாலைகளும், வைத்திய ஆலோசனைகளும் தேவையிருக்காது.

வேறு சிலர் தம்மை நிரந்தர நோயாளர் என நினைத்து எப்படியும் மருந்து உட்கொண்டால் தான் சுகம் கிட்டும், எனது நோய் இதுதான், இப்படிப்பட்ட மருத்துவத்தினால் தான் சுகம் வரும் என தமக்குத்தாமே வைத்தியம் பார்க்க முனைவதும், தமது நோய்க்கு மருந்து உண்டே ஆக வேண்டும் என்ற மனநிலையில் மருந்துகளை மருத்துவரிடம் இருந்து எதிர்பார்ப்பதும், அவர்களின் நோயை விட அவர்களின் மன நிலைக்காக மருந்து கொடுக்க வேண்டிய நிலையும் வைத்தியருக்கு உருவாகி விடுகிறது.

வேறு சிலர் இது மாறாத வருத்தம், தீராத நோய், இது செய்வினை, மருந்து போட்டு விட்டார்கள் என முடக் கொள்கையில் மூழ்கியிருப்பவர்களின் மன உணர்வில் உளத்தாக்கத்தின் விளைவுகள்தான் அதிகமாகத் தென்படுகிறது இப்படியாக நாம் தவறு செய்கிறோம் என உணராது நாமே நமக்குள் செய்து கொள்ளும் முடிவுகள்தான் பெரும் மனக் கிலேசங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

இன்றைய சூழலில் அதிகமானோரின் உடல் நோயும், உளத் தாக்கமும் பல நெருக்கடிகளின் விளைவுகளாலேயே ஏற்படுகின்றது. இல்லிடம் ஆற்று அகதிமுகாம்களுக்குள் முடங்கிக் கிடக்கும் மக்களும், இடம் பெயர்ந்து மாற்று இல்லங்களில் வசித்து வருபவர்களும், தொழில் வாய்ப்பை இழந்து தவிப்பவர்களும், பல இழப்புக்களால் மனச்சோர் ஆற்று உளப் பாதிப்புக்குள்ளானவர்களும், ஆளுமைச் சிதைவுகளைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாகவே வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் அனேகமானோர் இப்போது பல சமைகளைத் தாங்கி வாழ்வதால் அவர்களைத் தரிசிப்பவர்களும், ஏதோ தாக்கத்துடன் இச் சூழலில் வாழும் போது முதல் சந்திப்பில் ஆறுதல் வார்த்தைகள் என தொடர்பு

பரிமாற்றத்திற்காக, அதிகமாகச் சொல்லிக் கொள்ளும், வார்த்தைகள்.

“முன்பு எப்படி நல்லாய் இருந்தீர்கள். இப்படி வயக் கெட்டுவிட்டீர்?”

“என் என்ன நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தீர்?”

“உம்மைப் பார்க்கவே கவலையாய் இருக்கு,”

இவை சாதாரணமாக இருப்பவர்கள் மனதிலும் புதிய தாக்க உணர்வுகளையே ஏற்படுத்தும் என்பதை உணர்வதில்லை. இவ்வாறான சந்திப்பினை போது கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்பவர்களின் மனம் மீண்டும் மீண்டும் அதனை நினைவு படுத்துவதோடு தனக்கும் தீராத நோய் உண்டு என அதற்கான தடயங்களைக் காணுவதில் தம் மனத்தைக் குழப்பிக்கொள்வார்கள்.

இன்றைய நிலையில் இத்தவறுகளை உணர்ந்து கொண்டால் அதனைத் தவிர்ப்பதோடு ஓரளவு மனப்பக்குவத்துடன் வாழ முனையலாம். நோயாளர்களுடன் ஏற்படும் சந்திப்பும் பேசும் வார்த்தைகளும் வாழ்வின் அரித்தததையுமும், நம்பிக்கையையும் ஊட்டும் விதத்தில் அமைத்துக் கொடுவதே சாலச் சிறந்தது.

நோயாளர் மட்டில் மிகவும் அவதானமாக நடந்து கொள்வதுடன் அவர்களுக்கு ஏற்ப நல்ல முன்னேற்ற கரமான கருத்துக்களைப் பரிமாற்றிக் கொள்ளல் விரைவான நலத்தை ஏற்படுத்தும், கூட்டமாகத் தரிசித்தல், தாக்கமான செய்திகளைத் தவிர்த்திக் கொள்ளல், அவர்களுக்கு ஒய்வுக்கு இடையூறாக இராது மீண்டும் மீண்டும் நோயாளர் என்ற மன உணர்வை ஊட்டிக் கொள்ளாது வாழ்வின் பற்றுதலை அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டு நம்பிக்கையுடன் வாழ துணை நிற்பதுடன் நாமும் நமது தவறுகளை உணர்ந்து வாழ்வதால் மகிழ்வான வாழ்வைக் காணலாம். □

ஏமாற்றத்தை வெல்ல மனமாற்றம் அவசியம்

4 எமது வாழ்வில் நாம் வீரும்புவது எல்லாம் நடக்க வேண்டும் என மற்றவர்களிடம் எதிர்பார்பார்ப்பதை விடுத்து, முதலில் அதை எம்மில் நடைமுறைப்படுத்தவே முனைதல் வேண்டும். மாறாக, மற்றவர்களிடத்தில் அதனை எதிர்பார்த்து ஏமாற்ற மடைந்து விரக்தியுற்று வேதனையில் மற்றவர்களைச் சாடுவதால் கோப உணர்வும் வாழ்வில் வெறுப்பும், தனிமை நிலையும் தான் எம்மை ஆட்கொள்ளும்.

குறை கூறலும், அதனால் குறைகாணலும் மற்றவர் செய்யும் செயல்களில்தனது எண்ணத்தைக்காண விளைதலும் மன அமைதியற்ற தன்மையை ஏற்படுத்தி, மற்றவர்களால் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக எம்மை ஆக்கிவிடும். இதனால் கூட்டுவாழ்க்கை, சமூக உறவுத்தன்மை பாதிப்படைந்து

எம்மை நாமே நம்பமுடியாத தாழ்வு மனநிலைக்கு இட்டுச் செல்லும்.

நட்பு - உறவு

குடும்ப உறவுகள் பல வழிகளில் எம்மை அறியாமலே பரம்பரையாக அமைந்துவிடுகின்றன. இவை நாம் எதிர் பார்த்தோ அன்றி தெரிவுசெய்தோ ஏற்படுவதில்லை. இவை சமூக மட்டத்தில் தாய், தந்தை, சகோதரர், உறவினர் என்று விரிவுபட்டு சமூகத் தொடர்புகள் ஆகின்றன. எவரும் தனக்கு யாரும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டாலும் உறவு முறைத்தொடர்புகள் ஏதோ வழிகளில் இருக்கவே செய்கின்றன. ஒருவர் எவருடனும் பழகாமல், பகைக்காமல் வேறு எவ்வகையிலும் உறவுகொள்ளாமல் தனித்த வாழ முற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அவருக்கும் ஏதோ ஒருவகை உறவுத்தொடர்பு இருக்கவே செய்யும்.

நட்புக்கொள்வது என்பது தன்வீர்ப்பத்திற்கேற்ப நண்பர்களைத் தெரிந்துகொள்வதாகும். இது வேலைத்தலங்களிலோ, பாடசாலைகளிலோ, பிரயாணத்திலோ, வாழும் சூழலிலோ ஏற்படுவதும் உண்டு. இது காலத்துக்கு ஏற்ப கால இடைவெளியிலும், சந்திக்கும் இடத்தினோடும் இடைநிறுத்தப் படுவதும் உண்டு. இதுவே வாழ்வின் தொடர்ராக இன்ப, துன்ப உறவுகளிலும் கவந்த மனதில் உள்ள சுமைகளைப் பகிர்ந்து தீர்வுக்கு ஆலோசனைகளை, உதவிகளை செய்து வரும் தொடர் நட்பாகவும் மிளிக்கின்றது.

இந்த வகையில் நல்ல நட்பு எது என ஆராய்ந்தால் தன்னைப் புகழ்பவரையும், தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டாத வரையும், தனது முன்னேற்றத்திற்கு படிக்கட்டாகப் பயன்படுபவர்களையும், வசதி உள்ளபோது மட்டும் உறவாடுபவர்களையும் நம்பி ஏமமறாமல், தொடர்ந்து சண்டையிட்டாலும் கருத்துக்களால் மோதிக்கொண்டும் பிரியாமல் வாழுகின்ற நல்ல மனிதர்களது உறவினைச் சுட்டுவதாய் அமைதல

வேண்டும். நல்ல நட்பு தன்னை இழந்தபோதும் தவறு எனக் கண்டால் சொல்லித்திருத்துவதிலும், தவறுக்கு துணை போகாது எதிர்த்து நல்மனப்படுத்தி புரியவைத்த நல்ல மன உணர்வை ஊட்டி வளர்க்க உதவுவதே உண்மை நட்பாகி றது. இவற்றை குறுகிய காலத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால் திருத்துவதாகச் சொல்லி திட்டித் தீர்ப்பதும் உணர்த்துவதாக சொல்லி உள்ளத்தை தாக்கும் வார்த்தை களால் மனதைப் புண்படுத்தும் போலித்தனமானவரிடம் சிக்காது மிக அவதானமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

இன்றைய நெருக்கடி நிலையில் எல்லோர் வாழ்விலும் ஏதோ மனச் சுமைகள் வாட்டிவரும் வேளையில் பணத்தால், பொருளால், வாழ்வால் உதவ முன்வராத போதும் மனத் தால் மற்றவர் மனத்தை புரிந்து புன்னகைத்து ஆறுதல் கூறி மனச்சுமைகளைத் தீர்க்க முடியும். அதனைத் தீர்க்க, பணக் கற்றைகளோ, பொருள் பண்டங்களோ முக்கியம் இல்லை. பணம், பொருள், மற்றும் கைஉதவிகள் கூட சில சமயம் அமைதிக்குப் பங்கமாதே. பணத்துக்காக நட்பைத் தொடர்பவனும் பொருளுக்காக புகழ்பாடுபவனும் வாழ்வின் எதிரியே. பணம், பொருள், பதவிகள் யாவும் நிலையான மனமீழ்வைத் தராது என்பதை இன்றைய அனுபவங்கள் பல எமக்கு படிப்பினைகளாக உணர்த்து கின்றன.

கோமஸ்வரனும் ஆண்டியாகிறான். மாடி வீட்டில் வசிப் பவனும் ஏழையாகிறான். பதவியின் உச்சத்தில் இருப்பவனும் தன் உயிருக்கு உத்தரவாதமளிக்க முடியாத நிலையில் வாழும்போது அவர்கள் மனதில் அமைதியை இப் பொருட் களால் ஏற்படுத்திவிட முடியவில்லையே. இன்றும் அமை தியை நிம்மதியை சுவைப்பின் நல்ல நண்பன், நல்ல குடும்பம், நல்ல பண்பாளன் என்ற பாராட்டைப் பெறுவதுடன் நல்ல சூழலை ஆக்கிக் கொள்வதாலேயே ஏமாற்றத்தையும் சுமை களையும் சுவையாக்கிக்கொள்கிறான்.

மனமாற்றம் பெற

தூய மனம் கொண்ட உறவுநிலை நம்மிடையே ஏற்பட வேண்டும். இவற்றை எம்மால் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும். முயலவில்லை என்பதால் முடியவில்லையே தவிர எமது வாழ்வின் ஏமாற்றத்தை வெல்ல மகிழ்ச்சியான வாழ்வு மிளிர் மன மாற்றம் பெற்றால் ஏமாற்றம் இல்லா வாழ்வில் மகிழ்வுடும் உள நிலையைக் காணலாம். இதற்காக பணத்தைச் செலவு செய்வதை விட மனதைப் பண்படுத்தினால் புதுவாழ்வைக் புதுவடிவம் தரலாம். இவற்றைப் பாடப் பத்தகங்களில் கற்றுக் கொள்ள முடியாது வாழ்க்கை எனும் பாடத்தில் அனுபவம் எனும் புத்தகத்திலிருந்தே கற்றுக் கொள்ளலாம்.

“மனம் ஒரு குரங்கு” என கவிஞன் சித்தரிக்கிறான். அந்த மனதை பல திசையில் தாவவிடாது. ஏமாற்றம் கொள்ளாது மனதை பக்கவாப் படுத்திக்கொள்ள ஓர் ஆராய்ச்சியானை ஒரு மனிசனிடத்தே குழந்தைமனம் 45%மும், பெற்றோர் மனம் 20%மும், இனிமை மனம் 35%மும் காணப்படல் வேண்டும் என குறிப்பிடுகின்றான். இதில் நாம் எக்தரத்தையுடையோம், என் எம் முகத்தில் மலர்ச்சி தெரிவதில்லை என்றால் எம்மில் அதிகாரத் தன்மையும், அணவத் தன்மையும் நிறைந்து முரட்டுத்தனமான வார்த்தையும், முகபாவமும், செயல்களுமே எம் மனச்சுமையாகி அதனால் எதிலும் ஏமாற்ற உணர்வையே தேடிக்கொள்கிறோம். இவற்றிலிருந்து விடுபட முதலில் எம்மிடையே மாற்றம் வேண்டும். அந்த மனமாற்றத்தால் ஏமாற்றம் களையப்பட்டு வாழ, உறவு நிலை வளர நல்ல நட்புக்கு நம்மை நாமே முதலில் ஆக்கிக்கொண்டு மற்றவர்களோடு புன்னகையும் புது உறவும் கொண்டு புது வாழ்வு பெறுவோம். □

அனுபவம்

ஒரு

திருப்பு முனை

5 நாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முற்படும் போது, அதற்கான உந்துதல் உள்ளத்தில் உருவான பினைர் தான், உடல் உறுப்புக்கள் அதனைச் செயற்படுத்தி கின்றன. உண்ண, உடுக்க, நடக்க, பேச, எழுத, வாசிக்க என்று எதவாளாலும் முதலில் உள்ளத்தில் எழ வேண்டும், எனினும் உள்ளம் இவற்றைத் தகுந்த வழியில் செயற்படுத்த முன்வைய அனுபவங்கள் பாடமாக அமைகின்றன. அந்த அனுபவங்கள் சில சமயங்களில், கசப்பானவையாக, சூழையானவையாக, வேதனை நிறைந்தவையாக

இருந்த போதும் அவற்றிலிருந்து பிறக்கின்ற மாற்றங்கள், பின்னர் எமது வாழ்க்கைக்கே திருப்பு முனையாகி விடுகின்றன.

சமகால நெருக்கடி நிலையைத் தாங்க முடியாத உள்ளங்கள், சலிப்படைவாது, சோர்ந்து போகாது ஏதோ வழிகளில் தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவோ, அல்லது இவற்றிலிருந்து ஒதுங்குவதற்கோ, பாதுகாப்பை நாடுவதாக எண்ணித் தமது உள்ளத்தின் உந்துதல்களைப் புதுவழியில் செயற்படுத்த, முன்னைய அனுபவங்களைப் பாடமாகக் கொண்டு இயங்க முனைகின்றன.

அனுபவங்கள் ஒருவனைப் பயன் தரும் வழிகளில் மாற்றி அமைக்கின்றன என்று சொல்லும் போது சிசு சமயம், சமகாலச் சூழலும் மாற்றத்துக்கு உள்ளாக்குகிறது எனலாம். உதாரணமாக, ஓர் ஆசிரியர், மிதந்த கடமை உணர்வோடு மாணவரின் முன்னேற்றத்தில் அதிக பங்களிப்பைச் செலுத்தி, தான் கற்பித்த பாடசாலைக்கு மட்டுமல்ல, அந்தக் கிராமத்துக்குமே பெரும் சேவை புரிந்து வந்த நிலையில், அவருக்கு வேறு பாடசாலைக்கு ஏற்பட்ட திடீர் இடமாற்றத்தால் அங்கு கற்கும் மாணவருக்கும், பாடசாலைக்கும், அந்தக் கிராமத்துக்குமே பெரும் இழப்பாகக் கருதப்பட்டது.

ஆசிரியருக்கோ, அந்தப் பாடசாலை மாணவரும் அக் கிராமமும் தனது பணியைத் தொடர்ந்து பெற முடியாமற் போனதே என்ற கவலை. அங்கு அவருக்கு இருந்த மதிப்பு பிள்ளைகளிலும் பெற்றாரிலுமிருந்த பாசு உணர்வு அந்த இட மாற்றத்தால் பாதிப்படைந்து அவர் மனதிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அத்துடன், புதிய இடத்துக்குப் பல மைல் தூரம் செல்ல வேண்டிய சிரமம் மேலும் துன்ப உணர்வுகளைத் தந்தாலும், அந்த இட

மாற்றமே, அவரது வாழ்வில் புது வடிவு எடுத்து உயர் பதவி கிட்ட வழி ஏற்படுத்தியது. பின் தங்கிய பகுதியின் வழிகாட்டலுக்கும் மீண்டும் ஓர் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என அவர் உணரும்போது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி ஏற்படுத்துகின்றது.

அத்துடன் புதிய பாடசாலை மாணவரிடத்தில், புதிய ஆசிரியர் வருகையானது, சில காலம், "அவரைப்போல இவர்; இவரைப்போல அவர்" என ஆசிரியர்களை ஒப்பிட்டு குழப்பநிலை அடைந்து தெளிவாகும்போது எதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் மனப்பக்குவத்தையும் அந்த அனுபவம் தருகின்றது.

இவை போன்ற நிகழ்வுகள், சாதாரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சிறிய சம்பவங்களாகவே உணரப்படுகின்றன. எமது வாழ்விலும் மிக நெருக்கமானவர்கள், வெளிநாடு செல்வது, திருமணம் செய்வது, புதிய தொழில் வாய்ப்பு இடமாற்றம், போன்ற நிகழ்வுகள் மகிழ்ச்சியளிப்பனவையிருந்தாலும், பிரிவைத் தாங்க முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. இவை அனுபவ முதிர்வு, வாழ்க்கை நலன போன்றவற்றின் அடிப்படையில், சர்வ சாதாரண நிகழ்வாகவே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியுள்ளன.

அந்நிய நாட்டுத் தொழில் வாய்ப்பு, அனர்த்தச் சூழலின் இடபெயர்ச்சி காரணமாக எமது நாட்டுக் குடும்ப உறவு முறைகளும், சமூகச் சூழலும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்த வாழ்க்கை முறைகளும் புதிய மாற்றத்தைப் பெறுகின்றன. இதன் விளைவாக, இவற்றை ஏற்று வாழும் அனுபவப் பக்குவம் எம்மிடையே உதயமாகின்றது.

இன்றைய போர்ச் சூழலில், அகதிமுகாம்களில் இடம் பெயர்ந்து வந்து தங்கியிருப்பவர்களை சந்திப்புகள் ஒரு வரோடு ஒருவர் முன்பின் தொடர்பற்ற நிலையில்தான்

ஆரம்பமாகின்றன. புதிய தொடர்புப்பரிமாற்றம் விட்டுக் கொடுத்தல், உதவுதல், புரிந்துணர்வு போன்ற பண்புகள் மேலோங்கி வளர பின்னர், சொந்த இல்லிடமோ, புதிய கிராம அமைப்போ உருவாகும் போது, வசதி வாய்ப்புகள் வாழ்க்கை முறையிலிருந்து மாறுபட்ட சூழலில் அமைய, முன்னரிலும் வேறுபட்ட, வசதிகளை குறைந்த, கிடைத்ததைக் கொண்டு வாழும் வாழ்வைக் கற்றுக் கொள்ள இன்றைய போர்க்காலச் சூழல் புதிய அனுபவத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

எண்ணிக் கூடப்பார்க்க முடியாத வாழ்க்கை முறை மாற்றத்தைக் குறுகிய காலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளக் காரணமான ஒவ்வொரு சம்பவங்களும், எமது உள்ளத்தில் காயங்களை ஏற்படுத்தினாலும், அதனால் அடைந்த அனுபவத்தினூடாக, ஏற்று வாழும் வாழ்க்கை முறைகளைக் கற்றுத் தந்தது எனலாம்.

நமது பெண்கள், சிறிது தூரம் செல்ல வேண்டும் என்றாலும் துணைக்காக அண்ணனோ, தம்பியோ ஓர் ஆணைத்துணையைத் தேடிய காலம் போய், தனது சொந்தக் கூடமைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பல மைல் தூரம் சைக்கிளில் சவாரி செய்யும் போக்கு இன்று சாவ சாதாரணம். வயது தாண்டி விட்டது, வைத்தியரை நாட வேண்டியகாலம் என்று ஒதுங்கி விட்ட முதியவர்களுக்கும் இதே கதிதான். இளைஞர்களுக்கு சவால் வரும் இந்த அனுபவம், இன்றைய சூழலின் விளைவே. இவையும் எமது வாழ்வின் திருப்பு முனைகளாகும்!.

எதையும் தாங்கும் இதயங்கள், இத்தனை போர் முழக்கங்களையும், குண்டு வெடிப்புச் சத்தங்களையும் தாங்கி நெருக்கடிகளை அனுபவித்து எமது உணவில், உடையில், பகட்டு வாழ்விலிருந்து விடுபட்ட மனநிலையின் ஊடாக புதுப் பாதையில் நடைபயில் வைத்தது.

வாழ்வின் அத்தியாவசியத் தேவைகளான மின்சாரம், எரிபொருள், பொழுதுபோக்குச் சாதனங்கள் போன்ற பல வற்றையும், பொருளாதாரத் தடையினாலேற்பட்ட தாக்கங்களையும் வெற்றி கொண்டு வாழ, உளச்சலிப்பு ஏற்பட்டாலும் இத்தாக்கங்களிலிருந்து எம்மை விடுவித்து இன்றைய சாதாரண வாழ்வை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை ஆக்கக் கொண்டதோடு, தடுக்கப்பட்டவற்றை ஈடு செய்யும் வழிகளில் புதியவற்றைக் கண்டுபிடித்து சுய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வாழும் இன்றைய அனுபவங்கள், வாழ்வின் திருப்பு முனைககுச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகும்.

திருப்பு முனையில் ஏற்படும் நெருக்கடிகள் எமது வாழ்வை முன்னேற்றத்துக்காகவே என உணரும் உள்ளங்கள், எதிர்காலத்தில், வாழ்வதற்கான நிரந்தரமான வழிகளைத் தேடிக் கொள்வதே மிக முக்கியமானதும் அவசியமானதுமாகும். தற்காலிகமான பாதுகாப்பு நிலை என இருந்த பாங்கு மாறி, நிரந்தரமாகவே இனிவரும் காலத்தைத் திட்டமிட்டு செயல் மூலம் நெறிப்படுத்துதல், சுய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல் எமது சொந்த முயற்சியில் பெறும் எந்தப் பலனும் செயலாக்கமும் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கவல்லது.

இன்றைய நெருக்கடி நிலையினின்று விடுபடத் தற்காலிக வழி முறைகளைக் கைக்கொண்டதிலிருந்து நாம் பெற்ற அனுபவம் திருப்பு முனையாக அமைந்து எமது வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்துவதில்தான் வெற்றி காண முடியும். அதுவே, நிரந்தர உளமகிழ்ச்சியையும், உளவளர்ச்சியையும், பூரண ஆளுமையையும் தரும் திருப்பு முனை அனுபவங்கள், நல்ல நிலத்தில் விதைத்த விதைகளாக முளைத்து வளர்ந்து எமக்கும், எமது சூழலுக்கும், நாட்டுக்கும் பயனை விளைக்கும். □

பிஞ்சுமனங்களில் நஞ்சு விதைகளா?

6 “இப்பத்தைப் பிள்ளையளி இப்படித்தான். சொல்வழி கேக்காதுகள்.”

“இந்தச் சின்னப் பயலுக்கு பெரியவங்க போலப் பேசத் தெரியுமே ஒழிய படிக்கத் தெரியாது.”

“பெரியவங்களை மதிக்கத் தெரியாது; தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் எண்ட எண்ணம்”

“இதிகள் இப்படித்தான் இதுகளைத் திருத்தவே முடியாது.”

இந்த வார்த்தைக் கணைகள் எல்லோர் பேச்சிலும் அடிக்கடி வருவது சகஜமாகி விட்டது. வீட்டிலும் சிறுவர் மட்டத்தில் கொட்டித் தீர்க்கும் சொல்லம்புகளாக அவர்கள் மனதில் அழியாப் பதிவுகளைப் பதிப்பதில் முனையும் பெரியவர்கள் தாம் விதைக்கும் விதைகள் தான் அந்த பிஞ்சுமனங்களில் முளைக்கும் என்பதை உணர்வதில்லை.

இவை ஒரு உயர்வுச் சிக்கலின் வெளிப்பாடுகள்தான். தமது வயது வளர்த்திக்கு ஏற்ப, தம்மை பெரியவராக மதிக்க வேண்டும் என்பதிலும், தமது சிந்தனைக்கு ஏற்ப மற்றவர்கள் செயற்பட வேண்டும் என்பதிலும் காட்டுகின்ற அக்கறை அக்குழந்தை உள்ளங்களின் செயற்பாட்டிற்கு வழிகாட்டவும், முன் மாதிரியாக இருப்பதிலும் பெரியவர்கள் தவறுவதை உணர்ந்துகொள்ளாத நிலையால் ஏற்படும் தாக்கமே குழந்தைகளின் விரக்திக்கும் காரணமாகிறன.

பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிப் பருவத்தில் வீட்டில் உள்ளோருடைய செயற்பாடுகளையே பிள்ளைகள் அவதானிக்கின்றனர். அதனையே மனப்பதிவாக்கி அவர்களின் செயல்களை செய்து வர அச்சுழலே பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்

கிறது. பிள்ளைகளிடம் எதிர்பார்க்கும் நல்ல பேச்சு பழக்க வழக்கங்கள் சில சமயங்களில் மட்டும் சொல்லிக் கொடுப்பதுடன் நிறுத்திக்கொண்டு, தமது செயலில் வேறாகச் செயற்படும்போது அதிகமாக அவதானிக்கும் செயல்களையே அப்பிள்ளையும் செய்யும் என்பதைப் பெரியவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அப்பிள்ளைமேல் சொல் அம்புகளை ஏவி அவர்கள் மனதில் விரத்தியை விதைப்பதால் ஏற்படும் விளைவே அவர்கள் பிள்ளைகளிடம் காணும் முரண்பட்ட தவறான செயற்பாடுகளாக அமைகின்றன.

பிள்ளைகள் தமது செயல்களைப் பெரியவர்கள் பாராட்ட வேண்டும், தம்மீது அன்பு செலுத்த வேண்டும், அக்கறை கொள்ள வேண்டும் என்பதையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதனாற்றான் சிறு பருவத்திலே தன் வீட்டில் விளையாடும் சிறு பொருட்களும் தன்னுடையது என்பதும், தன் அம்மா, தன் அப்பா, தன் உறவு என்று உரிமை கோருவதும், அகளை மற்றவர்கள் தமது என்று கூறும் போது கோபப்படுவதும் குழந்தையின் சாதாரண நடைமுறையாகி விடுகிறது. இது குழந்தையின் உள ஆவலை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைகிறது. இவற்றை உணராத பெரியவர்களினால் எமாற்றம் ஏற்படும் போது குழந்தைகள் விரக்தியறுகிறார்கள். இவ்வாறு பெற்றோரின் சில செயல்கள் பிள்ளைகளின் சிறு பருவத்திலேயே விதையாகி விரக்தியை வளர்க்கிறது.

பெரியவர்கட்கு நேரமில்லை வேலையண்டு, வேறு பொழுது போக்கு என்பதுவும், குழந்தைகளிடத்தில் பழகும் மனப்பக்குவம் இல்லாத நிலையில் நான் பெரியவன், உயர்ந்தவன் என்று தன்னை ஒதுக்கிக் கொள்வதும், சில பெற்றார் பிள்ளைகளிடத்தே அன்பு செலுத்தாது அயல் நாடுகள் சென்று சுடிதமுலம் குடும்பம் நடாத்த முனைதலும், அன்புப் பரிமாற்றம் இல்லாத நிலையில் அக் குழந்தை குறும்புத்தனம் புரியாத தாய், தந்தை, உறவினரின் தண்டனை பிள்ளைகளின் மனதில் நெருட்டலாக

உருவெடுத்து வீரத்திக்குக் காரணமாகிறது. இச் சூழலில் உருவாரும் பிள்ளைகள் நிலைதாளை பின்பு பெற்றோருக்கே தலைமையாயாகவும் மாறி விடுகிறது.

சில இடங்களில் சிறுவர்களை சகசிறுவர்களுடன் பழக வாய்ப்பில்லாததும், அயலில் உள்ளவர்களுடன் பழக விடாததும், பெரியவர்கள் உடன் தமது பேச்சும்; விளையாட்டுக்களும் என வாழ்நாள் பூராவும் பழகிக் கொள்வதாலும்; அவர்களின் பேச்சும் செயலும் பெரியவர்கள் போலவே வயதாக்கு மிஞ்சிய செயல்களாக பார்ப்பவருக்கு வியப்பைத் தரும். இதைவிட அக்ரமந்தையும் தன் செயல்களை மற்றவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள் என்ற உணர்வுடன் செயற்படுவதால் அச்சூழலை நாடும் நிலையும் உருவாரும். இதனால் சிறுவர்களுடன் பழகும் தன்மையும் குறைந்து பிஞ்சில் பழுத்த பழம் போன்ற நிலை தோன்றி உயர்வுச் சிக்கல் அவர்களிடமும் வளர்ந்து விடுகிறது.

சிந்தனை வளர்ச்சி என்பதும் காலத்துக்குக் காலம் வளர்ச்சியடையும்போது அன்றைய சிறுவர்களை விட இன்றைய சிறுவர்கள் பல வித வித்தியாசமான வளர்ச்சிகளைப் பெற்று வளர்கின்றார்கள் என்பதற்கு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பல விளக்கங்கள் தந்துள்ளார்கள். அதனை எமது அனுபவத்திலும் காணக்கூடியதாகவே உள்ளது. அன்றைய சிறுவர்களின் செயல்களை விட பனிமடங்கு வளர்ச்சி பெற்றவர்களாகவே இன்றைய சிறுவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அதனை ஏற்கும் மனப்பக்குவமும் அதனை வழிப்படுத்தும் திறனும் அறிந்திருக்க வேண்டியதும், அவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து பழக வேண்டிய பொறுப்பும் பொறுப்புள்ளவர்களுக்கும், பெற்றோருக்கும் அவசியமாகும்.

சில சிறுவர்களிடத்தே அவர்களின் அழகு, நிறம், குறை என்பவற்றைச் சொல்லிக் கேலி செய்வதும், அவர்களை ஒதுக்கி மற்றவர்களைப் பாராட்டிக் கொள்வதும், சிலரிடத்தில் உறவினர்கள் அதிகம் அன்பைச் செலுத்து

வதும் சிலரிடம் பணவசதிகள் இருந்தும் அன்புப் பரிமாற்றம் இன்றித் தவிக்கும் அனாதைகள் போன்ற நிலையில் வாழ்ந்தாலும், மற்றவர்களின் உறவைக் கண்டு பொறாமை கொள்வதினாலும், கல்வடி பட்ட கண்ணாடி போன்ற நிலையில் உள்ளம் உடைந்து சிந்தனைத் தெளிவின்றி ஒதுக்கப்பட்ட தாழ்வுணர்வு ஆரம்பத்திலேயே ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு விடுவதால் இவற்றினை எந்தவயதிலும் களையமுடியாத நிலை உருவாகி விடுகிறது.

சிறு வயதில் ஊட்டக்கூடிய எந்தப் பழக்க வழக்கத்தையும் வளர்ந்து வரும் இனம் பருவத்தில் ஊட்டுவது கடினம் என்பதனைப் பலரது அனுபவங்களும் ஆராய்ச்சிகளும் சுட்டி நிரூபித்தன. இதனை உணர்ந்து செயற்படவேண்டிய பொறுப்பு பல பெற்றோர், பெரியோர் வழிகாட்டிகளிடம் இருத்தல் அவசியமாகிறது.

தடைகளைத் தவிர்க்க, அதனைத் தாண்ட மன உறுதியை ஊட்ட வேண்டியவர்கள் தங்கள் மனத்திரையில் ஊறிவிட்ட உயர்வுச் சிக்கலை முதலில் களைதல் வேண்டும். உயர் அதிகாரியாக இருக்கலாம், வயதில் முதிர்ந்தவராக இருக்கலாம், பல திறமைகளை உடையவராக இருக்கலாம், இவற்றை விட குழந்தைகளிடம் அவர்கள் வயதுக்கு ஏற்றவராக பழகும் மனப்பக்குவம் இல்லையேல் அவர் ஓர் மனிதயந்திரமாகவே சிறுவரால் கணிக்கப்படுவர். இதனால் யந்திரத்துடன் பழகும் சிறுவரின் மனநிலை வெறும் பொருட்களுடன் கொள்ளும் தொடர்பிற்கு ஒப்பாகவே அமையும்.

“அந்த மாமா கூடாதவர் அவர் எங்களைக் கண்டால் முறைத்துப் பார்ப்பார், பெரியவர்களோடுதான் கதைப்பார் அவரை எனக்குப் பிடிக்காது” என்றாள் ஒரு சிறுமி. அச்சிறுமி எதிர்பார்ப்பது என்ன? பொன்னையா? பொருளையா? பணத்தையா? இல்லை அன்புறவையே. இதைக்

கொடுக்கத் தெரியாதவரிடத்தில் போதனை எதற்கு? சாதனை பல புரிவதிலும் பார்க்க குழந்தை உணர்வைப் புரிந்து புன்சிரிப்பால் தரும் அன்புப் பரிசைப் பெறுபவர் பாக்கியசாலிதான்.

குழந்தை செய்யும் தவறுகள் கூட அவர்களின் வயதிற்கு ஏற்ற செயற்பாடுகள் தான். அதனைப் புரியும் வதத்தில் திருத்த முனைவது தவறல்ல. அவர்கள் எதைக் கேட்டாலும் சினம் கொள்ளாது தகுந்த விளக்கமுடன் சொல்லிப் புரிய வைத்தல் குழந்தைகளின் சிந்தனைக்கு உயர்ச்சி தரும். அவர்களிடம் வாக்குறுதி கொடுத்தால் அதனை நிறைவேற்றவே வேண்டும், தவறினால் உங்கள் மேல் உள்ள நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்கள். அதன்பின் உங்கள் கூற்றுக்களை ஏற்றுக்கொள்ளவே மாட்டார்கள். எதை விதைப்போமோ அதையே அறுவடை செய்வோம்.

இன்றைய நெருக்கடியில்தான் தனிமனித, குடும்ப குழுவாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்க்கற்ப எதிர் காலப் பிரச்சனை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஒவ்வொரு வரையும் சாரும். இதில் எம் பங்களிப்பு என்ன? இந்த மண்ணில் அனாதைகள் என்றும் அகதிகள் என்றும் எவருமே இல்லை. இடம் பெயர்ந்தோரே உள்ளனர். உறவினர்களையோ, பெற்றோரையோ இழந்தாலும் அவர்களின் எதிர் காலத்தைத் தாங்கவேண்டியது இந்த மண்ணில் வாழும் ஒவ்வொருவரையே பொறுப்பு என்பதனை உணந்தால், அப் பொறுப்பை ஏற்க முன்வர வேண்டும். அந்த உருவாக்கத்தில் எமது உறவுகள் பலப்பட்டு குழந்தைகள் மனதில் விரகதி உணர்வைக் கழைந்து நம்பக்கை ஒளி ஏற்றவேண்டும். அவர்களிடம் அன்புக்கரம் நீட்டி மனித நேயத்தைக் கட்டி எழுப்பவேண்டும். அப்போது தான் குழந்தை மனங்கள் குதூகலமாக மிளிரும். அந்தக் குழந்தையின் உள்ளம் கோயிலாக மாறும். அப்போது குழந்தையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் கண்ணலாம். □

அனுதாபம் தேடும் அவலம்

7 இன்றைய சூழலில் இல்லாதவர் இருப்பவர் எல்லோருமே பொருளாதாரநெருக்கடியைச் சாட்டாக வைத்து நிவாரணம் தேடும் மனிதர்களாகி, இருப்பவர் கூட தம்மைத் தாமே வறுமைப்படுத்தி தம்மை ஏழ்மைத் தோற்றமாக உருவாக்கி அனுதாபம் தேடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களது வாழ்வும் எண்ணத்தோடு இணைந்தவையாக மாறி பின் மனவறுமை தொற்றி வாழ்வதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

“இந்தக் காலத்தில் எதைச் செய்து என்ன பயன், காலம் மாறினால் எல்லாம் செய்யலாம், இப்ப காலம் சரியில்லை,” “முந்தின மாதிரியா கிடக்கு நாடு, நாடு சீராகட்டும் பார்ப்பம்.” “நேரம் இல்லை வேலை கணக்கக் கிடக்கு,” “உடம்பு சுகமாகிருந்தா செய்யாமலா இருப்பன்.” “எல்லா அழிவும் எங்களுக்குத்தானே வருகுது” இவை இன்று பலர் வாயில் முணுமுணுக்கப்படும் வார்த்தைகளாகி விட்டன.

காலம் மாறும், நாட்டின நிலை சீராகும், நேரம் கிடைக்கும், உடலில் நெய்யும் அமைதி நிலவும், அவ்வரை

எல்லாமே ஒத்திவைப்பு, இவையெல்லாம் தாழ்வு மனத்தினால் தம்மைத்தாம் காப்பாற்றிக் கொண்டு ஒதுங்கி வாழ ஏற்படுத்தும் போலிக் கவசங்களே. இவர்கள் இக்கால மாற்றத்தையோ, கடின உழைப்பையோ, பொறுப்பான பணிகளையோ எப்போதும் விரும்பி ஏற்க மாட்டார்கள். நெருக்கடிகளைக் காட்டி மக்களிடம் நிவாரணம் தேடும் ஜீவனாகவே இருப்பார்கள்.

காலம் சரியில்லை என காலத்தைக் கடத்துவதை விட இக்காலத்துக்கு ஏற்ற மன உணர்வை ஏற்படுத்தி, வரும் சவால்களை எதிர் கொள்ளத் தயங்குவதும், இவை ஏதோ தமக்குமட்டுந்தான் என அனுதாபம் தேட முனைவதும், மன உணர்வின் ஊனத்தையே வெளிக்காட்டுகின்றன.

எமது நாட்டில் உயர் அதிகாரிகள் தமது பதவிக்கு ஏற்ப சிறுபுழியர், சாரதி, தோட்ட வேலையாளர், சமையற்காரர் என பணரது துணையோடு தம் பணிகளை ஆற்றுவார்கள். இவர்களில், சிலர் உயர் பதவி வகிப்பவர்கள். வெளிநாடு சென்றார்கள். ஆங்கே எடுபிடி வேலை செய்ய எவருமே இல்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகள் தமது கடமையைத் தாமே செய்வது கண்டு இங்கிருந்து சென்றவர்களின் உயர்வுச் சிக்கல் மன உணர்ச்சலைக் கொடுத்தது. அவர்கள் உணவு தயாரிப்பு முதல் சிறுபுழியரின் பணிகள் வரையிலும் தாமே செய்பவர்களாகக் காணப்பட்டதால், தங்களுக்கும் அவர்கள் போல் மாற்ற சிரமப்பட்டார்கள்.

அங்கு, மாலையில் சமையல் தயாரிப்பில், எம்மவர் தமக்குள்ளே நாள், நேரம் போட்டு தமது சமையல் பணிகளைச் செய்யப் பழகிக் கொண்டனர், அந்தக் குழுவில் ஒருவர் பெரும் சிரமப்பட்டார். தன் நிலை என்ன, தன் பதவி, பட்டம், பரம்பரைகளைச் சொல்லி பெருமைப்படும் அவர் தனது நாள் கடமை வரும்போது உடம்பிய உணவு பல வருத்தங்களைச் சொல்லி அனுதாபத்தைப்

பெற்று ஒய்வெடுத்துத் தப்பித்துக் கொள்ளுவார். வாரங்கள் கடந்தன. மற்ற நண்பர்கள் இதனை எப்படி வற்புறுத்துவது எனத் தயங்கினார்கள். வெளி நண்பர் ஒருவர், விருந்து ஒன்றுக்குச் செல்வதற்கு அவரது சமையல் நாளில் முன் அறிவிப்புடன் அழைப்பு விடுத்தார். இம்முறையும் சமையலில் இருந்து தப்பிய மகிழ்ச்சி அவருக்கு. குறித்த தினத்தில் வந்த நண்பர் விருந்து பின் போடப்பட்டதைக் கூறினார். இவரோ திகைப்புடன் உடல் சோர்வது போற் காணப்பட்டார். அவரது சமையல் வேலை ஆரம்பிக்கும் நேரம் வருவதை உணர்ந்தவர், “ஐந்து மணி ஆகிவிட்டதா” என்றார். “ஏன்? என்ன அவசரம்?” என்றார் நண்பர். “இல்லை இல்லை, எனக்கு ஐந்து மணிப்பால் நேற்று நெஞ்சு வலித்தது, இப்பொழுதும் அது வந்து விடுமோ என்கிறதான் நேரம் பார்த்தேன்” என்றார்.

தன்னை ஒரு நோயாளியாகக் காட்டி தன் மீது மற்றவர் அனுதாபம் கொள்வ வேண்டும் என்றும், தனக்கு மட்டுமே உட்கவரவம் உண்டு, தன் வேலை செய்வதே தனக்கு கௌரவக் குறைவு என தாழ்வு மன உணர்வுகளை மற்றவர்களிடம் காட்ட முனைகிறார் இவர். இப்படி பலர் இருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். காலத்தை, கடமையை ஏற்று வாழாதவர்களிடம் என்றும் தன்னம்பிக்கை குன்றிய காணப்படும். இவர்கள் ஏந்தப் பொறுப்பையும் தாமசக் ஏறகமாட்டார்கள். இவர்களிடம் சுயநலமே அதிகம் இருக்கும். எது செய்த போதும் இதனாற தமக்கு எனை வருமென்ற கணக்கிட்டுச் செய்வார்கள். இவர்களுக்குத் துணை போவது கூட அவர்களது ஆளுமையை சிதைப்பதாகவே முடிந்து விடும், அவர்களுக்கு நிலையை உணர்த்தி அவர்களை தமது உண்மை நிலையை உணர்ந்து வாழச் செய்வது மற்றவர்களின் பொறுப்பாகும்.

சமூக முன்னேற்றம் என்பது, தனிமனித முன்னேற்றத்துடன் மட்டும் முடங்கி விட்டால் ‘ஏலாது, இயலாது,

முடியாது என்று ஒதுங்குவார் ஒரு சுயநலக் கூட்டமாகவும், மற்றையோர் இன்னுமோர் கூட்டமாகவும் உருவெடுப்பர், இந்நிலை ஏற்பட்டால் ஒரு சமூகத்தில் சமூக முன்னேற்றம் காண முடியாது. ஒரு சமூகத்தில் எல்லோரிடமும் வரையறைகள், குறைகள் தென்படவே செய்யும். அவற்றைக் களைய முயற்சிப்பதுடன் மற்றவர்களின் வளர்ச்சியிலும் பங்கேற்று நான் வளர்வதுடன் நாம் என்ற சமூகம் வளரவும் முனைதல் இன்றைய அவசிய தேவையாகவுள்ளது.

சிலர் கமது குறைகள் மற்றவரிடம் இருப்பதாக எண்ணிக் கொள்வதும், தம்மீது அனுதாபத்தை ஏற்படுத்த தம்மையே நோயாளிகளாகவும், வருவாய் குறைந்தவர்களாகவும், தாங்க முடியாத சமைகளைச் சுமப்பவராகவும் காட்டி காலத்துக்குக் காலம் இடத்துக்கு இடம் தம் அனுதாபக் கதைகளைக் கூறி நிவாரணம் தேடும் உத்தியைப் பயன் படுத்துகின்றார்கள். இவர்கள் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி என்பதெல்லாம் நிவாரணங்கள் பெறுவதில் மட்டும் அடங்கி இருக்கின்றன. இவர்கள் தன்னம்பிக்கை அற்று கோழைகளாகி உகவும் கரங்களை எதிர்பார்ப்பதில் காலத்தைச் செலுத்துகிறார்கள் இவர்கள் ஊனிகள். நிவாரணங்கள் இல்லையெல், வாழ முடியாது என்று கூட எண்ணுவார்கள். இவர்கள் எங்கள் சமூகத்தில் பல மட்டங்களிலும் வாழ்கின்றார்கள்.

இவர்களை நாம் இனங் கண்டு அவர்கள் காலத்தை ஏற்று வாழ கடமையை உணர்ந்து செயற்பட, நாம் வறுமைக்கு தினம் நிவாரணத்தைக் கொடுப்பதை விடுத்து உழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். ஊனமுள்ள நெஞ்சங்களை உணர்வுள்ள மனிதர்களாக மாற்ற வேண்டும். தன்னம்பிக்கையை ஊட்டி வாழ்வின் அர்த்தத்தை உணர்த்த வேண்டும். இதுதான் எம் ஒவ்வொருவரின் பொறுப்பும் கடமையும் காலத்தின் தேவையுமாக இருக்கின்றது. □

சுவைத்துப் பாருங்கள் சுமைகளைத் தீருங்கள்

8 எமது வாழ்க்கையோடு இணைந்த விடயங்களே எமக்குப் பிடித்தவையாகின்றன. இவற்றை நாம் சிறுகதை, கவிதை, நாவல், கட்டுரை, திரைப்படம், நாடகங்கள் மூலம் இவற்றைப் பார்க்கும் பொழுதும், படிக்கும் பொழுதும் அதனுடன் ஒன்றித்து விடுவதற்கும் இதுவே காரணமாகின்றது. அதனால் அவற்றைப் படிப்பதும், இரசிப்பதும் பெண்களே அதிகம் உள்ளனர் எனலாம்.

ஏன் பெண்கள் இரசிகர்கள் ஆகின்றனர் என நோக்கினால் அவர்களின் மனப்பதிவுகளில் சொல்லாத செய்திகள் பலவுண்டு. இவை வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்ப தன்பநினைவுகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளாத நிலையும், தமக்குள்ளே அதனை ஆட்க்கி வைத்துவிடுமேயாகும். ஆண்

கனி தம் அனுபவங்களை பலரிடம் பகிர்ந்து கொள்ள வாய்ப்புண்டு. வெளியிற் செல்பவர்களிற்கு நண்பர் தொடர்பு சந்திப்புக்கள் அதிகம். அவர்கள் பொழுது பாக்குகளினும் தமது அனுபவத்தினை பகிர்ந்து பரஸ்பரம் மனம் விட்டுப் பேசிக் கொள்ளுதல் இதனால் மனப்பதிவுகளில் அதிக விடயங்களை பகிர்ந்து தீர்வு காணவும் வழி பிறக்கிறது.

பெண்களை பொறுத்த மட்டில் எமது சமூகச் சூழல், அவர்களின் வாழ்க்கை முறை இவற்றுக்கு பல வேலிகளாகி விடுகின்றன, இதனை மனதில் தாங்கிக் கொண்டுள்ள பெண்களின் உணர்வுகளை இலகுபடுத்துவதும் இணைத்துக் கொள்வதும் இலக்கிய கலைப்படைப்புக்களையாகும். அதன் வடிவங்களில் படைப்புக்களைப் படிக்கும் போது தமது வாழ்வுடன் ஒட்டியதாக இருக்கும் விடயங்களை தமது விடயங்களாக எண்ணுவதால் இரசிப்புத் தனிமையில் தம்மை மறந்து இன்பதுணைப் நிகழ்வுகளை தனக்குள்ளே எண்ணி ஒன்றித்து விடுவதால் மகிழ்வும், துபரம இரசனைக்கீழ் செயற்படுவதனைக் காணலாம், இதனாந்தான் தனிமையில் ஒரு கதை படிப்பவர்கள், திரைப் படத்தைப் பாட்பவர்கள் சிலர் கண்ணீர் விட்டு அழுவதும், சில பிடித்தமானவற்றை மறக்கமுடியாததாக எண்ணிக் கொள்வதையும் காண்கிறோம்.

இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சுவைக்கும் தனிமை மிகவும் போற்றுதற்குரியதே. இது கோழைத்தனமானதோ முரட்டுத்தனமானதோ என எண்ணிவிடல் கூடாது, மென்மையான உள்ளம் இருப்பவரிடத்தேதான் அதனை இரசிக்க முடியும். அவர்களாந்தான் இலக்கியத்தை சுவைக்கவும், படைக்கவும் முடியும். இதனையே உணவியலாளர்கள் கூறும், குழந்தை உள்ளம் மனிதரிடத்தே 40 வீதத்திற்கும் மேலாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். உண்மையில் பெண்களிடத்தில் தான் இவற்றை அதிகம் காண்கிறோம். குழந்தை மனம் இல்லாத நிலையில் மிருக உணர்வுகளை மிகுதி நிற்கிறது.

அதனால் இரக்கம், இரசிப்பு, மகிழ்வு, ஈனத்தைக் கண்டு இளகும் மனம் அருகி அதனால் கடுமையான வார்த்தை செயல்களில் மன இறுக்கமுடன் வாழப் பழகி விடுவார்கள். இவர்களின் வாழ்க்கையில் நிம்மதியற்ற, மழ்ச்சியற்ற, ரசனை யற்ற மிருக உணர்வுக்கே தள்ளப்பட்டு விடுகின்றார்கள். இவர்களில் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடுகளும் இருக்க முடியாது. இரு பாலாரிடமும் இவற்றைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

இரசிகனிடமும், கலைஞனிடமும் தங்கள் அனுபவத்தில் தாம் கூறும் நிலைகளை மனப்பதிவாகி அதன் வெளிப்பாடாக வெளிவருவதே படைப்புக்களாகவும் வெளிவருகின்றது. இந்த வகையில் எமது படைப்புக்கள் இச்சமூக நிகழ்வோடு ஒன்றிப் பதால் அவை எமது வாழ்வில் இணைந்தவையாக இருப்ப தால் அவைகள் எமக்குப் பிடித்தவையாகவும் நாமும் அதில் ஓரி பாத்திரமாகவும் எண்ணி இரசிக்கும் தன்மை ஏற்படுகிறது.

இவற்றை உங்கள் வாழ்வின் அனுபவங்களுடன் இன்ப துன்பத்தில் மறக்க முடியாதவற்றை ஒரு குறிப்பாக எழுதிப் பாருங்கள். அதனை சேரடியாக சொல்ல முடியாத விடயங் களைப் புனை பெயர்களுடன் புனைகதைகளாகவும், கவிதை யாகவும் நீங்கள் படிக்க கூடாத, கவிதைகளைப் போல எழு திப் பாருங்கள். இவை உங்கள் படைப்பாகவும் பதிவாகவும் மாறும். அதிர்வை சொல்லாத செய்திகளை சமூகத்திற் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். நீங்கள் எதிர்பாரிக்கும் சமூக மாற்றத்தை நீங்களே மாற்ற முனைவதற்கு நீங்கள் தரி சிக்க முடியாத பலருடன் உங்கள் கருத்துக்கள் சென்றடை வதற்கு உங்கள் சிந்தனை படைப்புக்கள் ஊடகமாக மாறு கின்றது.

இதனைப் படைப்பவர்கள் மக்களின் இரசனையைப் புரிந்து கொள்ள புதிய பழைய படைப்புக்களைத் தேடிப் படித்து வரவேண்டும். புதிய உத்திகளை அறிந்து கொள்ள

தேடல் மிகவும் தேவையானது. அதிதடலின் வழியிறநான் உங்கள் படைப்புக்களும், கலையுணர்வும், இரசிப்புத் தன்மையின் சிறப்பும் ஏற்படும் உங்கள் படைப்பில் நீங்களே முதலில் இரசிகராகுங்கள். உங்களை நீங்களே மதிக்காவிடில் மற்றவர்கள் உங்களை எப்படி மதிக்க முடியும்? உங்கள் திறமைகளை நீங்கள் இனங்காணாவிடில் அதனை எப்படி வழி நடத்த முடியும் உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒரு திறமை இருப்பதுபோல் உங்களுக்கு உள்ள திறமைகள் எவை என உங்களை நீங்களே கேட்டுப் பாருங்கள்.

நான் யார்? எனது வாழ்வில் மறக்க முடியாதவை எது? துன்ப நிகழ்வு எது? மகிழ்ச்சி எது? நான் விரும்பும் உறவு முறை எது? இத் தெரிவுகள் ஏன் மனதில் எழுந்தன என வரிசைப்படுத்திப் பாருங்கள். அங்கே புதிய செய்திகள் படைப்புக்கு கருவாகி விடுகின்றது. இவை மட்டுமல்ல அந்த அனுபவத்தின் மூலம் நாம் முன்னிற தடைகளைத் தாண்டுவதற்கு நாம் கொண்ட முயற்சிகள் புதிய பாடத்தைக் கற்றுத் தந்ததை உணரலாம், இவற்றைத் தாண்ட எம்மால் முடிந்ததே என்ற தன்நம்பிக்கை எம்மை புது வாழ்விற்கு வழிகாட்டுவதுடன் எழுத்தும் வாழ்வும் இணையும் போது எம்மை நல் வழிக்கேட்டுச் செல்ல வழி பிறக்கிறது. இவைபய ஆக்கத்திறனின் சிறந்த படைப்பாகவும் மாறிவிடுகின்றது. □

குதூகலக் குடும்பமாய் வாழ...

9 குடும்ப ஆண்டாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட 94ம் ஆண்டில் குடும்பத்தில் ஏற்படும் நெருக்கடிகளைப் பற்றியும் அத்தாக்கங்களிலிருந்து விடுபட வழி காண்பதைப் பற்றியும் சிந்திப்பது சாலைப் பொருத்தமாகும்.

இன்று நாம் உலகினில் தேடும் அமைதி, சமாதானம், ஒற்றுமை எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டிய குடும்பமே. குடும்பம் குதூகலமாக இருந்தால் அந்த சமூகம் சிறப்புறும். அதனால் நல்ல சிந்தனைகள் வளரவும், நல் உறவுகள் மலரவும், நற் சமூகம் உருவாகவும் வழி பிறக்கும்.

ஆனால் இன்று உள்ளத்தூய்மையுடன் இணைய வேண்டிய தம்பதிகளிடம் உள்ள நிபந்தனைகளும் சுயநல சிந்தனைகளும், பல குடும்பங்களின் பிரிவுகளுக்கும் பிணக்குகளுக்கும், முரண்பாடுகளுக்கும் மகிழ்வற்ற வாழ்வுக்கும் காரணமாக அமைந்த விடுகிறது.

குடும்பத்தில் இணையும் ஒரு சில இளம் உள்ளங்கள் ஆரம்ப காலத்தில் தமது வயதிற்கேற்ற கடிப்பிலும், பால் உறவுக் கவர்ச்சியிலும், காதல் எனும் இணைய்பில் தூண்டப்பட்டு தம்மை இணைத்துக் கொள்கிறார்கள். வேறு சிலர் தமது எதிர்காலத்தை வீட்டார் நிர்ணயிக்க சாதி, மத பணக்கற்றைகளை முன் வைத்து பட்டம், பதவிக் கேற்ப பண்டமாற்று முறையிலும் தெரிவு செய்யப்படும் பொருளுக்கு ஒத்ததாக குடும்ப உறவு எனும் பந்தத்தில் இணைந்து கொள்கிறார்கள். இதனால் மனிதத்தை அன்பு செய்து

பொருளைப் பாவிப்பதற்குப் பதிலாக, மனிதத்தைப் பாவித்து பொருட்களை அன்பு செய்கிறார்கள். இதனால் குடும்ப உறவு விரிசலடைந்தது. இதுவே குடும்பச் சிதைவையும் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. காதல் என்ற புனிதத்தின் தன்மை உணரப்படாமல் கவர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதனால் அழகும் பொருளும் அழிவுற்ற நிலையில் வேறு அழகினை கவர்ச்சியை நாளும் மனிதராக மாறுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

காதல் என்பதன் புனிதம் ஒருவர் ஒருவரிடத்திலே நிபந்தனைகளைற்ற அன்பில் மரர வேண்டும் இவை தவறும்போது பிரிவு என்ற துயரச் சம்பவங்கள் நிகழ்வதை தவிர்க்க முடியாது.

குடும்பத்தில் இணையும் தம்பதிகளை மேலும் தாம்பத்திய உறவில் ஏற்படும் சந்தேகங்களை தங்களுக்குடையே வெளிப்படையாக பகிர்ந்து கொள்ளாமல் இருப்பதும் உறவுச் சிக்கலுக்குக் காரணமாகி விடுகிறது.

வீட்டில் எது கிடைப்பதில்லையா அதை வெளியிற் தேட முனைவதுபோல, பலரது செயல்களை இன்று காண முடிகிறது. உணவு முதல், பாலுறவுவரை ஒருவரை ஒருவர் பகிர்ந்து கொள்வதில் ஏற்படும் புரிந்துணர்வு அற்ற தன்மையும் இவற்றுக்கு சாட்டாகி விடுகிறது. இதன் காக்கம் குடும்ப உறவில் பல விபரீத முடிவுகளைக் கொண்டு வருகின்றன. இதனால் குடும்ப உறவில் முரணான உரையாடலும் மனச்சிதைவினை ஏற்படுத்தி விடுகிறது.

ஒரு நண்பர் ஐந்து வருடத்திற்கு முன்பு காதலித்து திருமணம் செய்து தனிக் குடும்பமாக பிள்ளைகளுடன் வாழும் போது அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்றேன்.

இருவரும் இன்முடித்துடன் வரவேற்றனர். சிறிது நேரத்தில் கடைக்குச் சென்று வருவதாக சொல்லி கணவர் சென்றிப்போது அவரது துணைவியார் கேட்டாள்,

“எப்படி இவருடன் நண்பராக இருக்கின்றீர்கள், அப்படி என்றால் நீங்களும் அவரைப் போல்தானா?” என்றாள்.

“ஏன் அவர் குணம் உங்களுக்குத் தெரியாதா? காதலித்த காலத்திலும் திருமணத்தின் பின்னும் அவர் குணத்தில் மாற்றமுண்டா?” என்றேன்.

“அவருடன் ஒரு நாள் கழிவதே ஒரு வருடம் போகிற மாதிரி ஒரே பிரச்சனைதான். எதை எடுத்தாலும் முரணான கருத்துக்கள்தான். அவருக்கு சும்மா வானொலியை மட்டும் காதுக்குள் வைத்து உலகில் எல்லா (திறிக்கற) துடுப்பாட்ட விளையாட்டுக்களையும் கேட்டுக் கொண்டே இருப்பார். யார் வந்தாலும் பிச்சுக் கொடுக்கவே மாட்டார். அதைவிட பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளை, நல்ல படைப்புக்களை ரசிக்கத் தெரியாது. ரசிப்புத்தனமேயே இல்லாத புதுப்பிறவி அவர்” என நண்பரின் மனைவி கூறினாள்.

நண்பர் வந்தார். “என்ன கதை அளக்கிறா இவவுக்கு எப்ப பாத் தாலும் புத்தகக் கதைகள்தான். சும்மா கற்பனையில் மிதக்காமல் நிஷமான விஷயங்களைக் கதை” என்றார் நண்பர்.

“ஏன் முன்பு எல்லாம் நல்ல கவிதை எழுதுவாள் உன் மனைவி இப்போ எழுதுவதில்லையா?” என்றேன்

“உதை எல்லாம் மாற்ற நான் பட்டபாடு கொஞ்சமா, சும்மா கற்பனையில் நேரத்தைச் செலவிடாம வீட்டு வேலைகளை சரிவரச் செய்தால் அதுவே போதும்” என்றார் நண்பர்.

கணவன் மனைவி உறவில் தமது தேவைக்கு மட்டும் மற்றவரை எதிர்பார்ப்பதும், மற்றவரின் விருப்பு வெறுப்புக்களை ஏற்க மறுப்பதும், அதனால் உறவுகளில் ஏற்படும் வீரிசல்களால் இல்வாழ்க்கை சிறைப்பட்ட வாழ்க்கையாக மாறி விடுகிறது.

காதலில் கவர்ச்சி, மோகம், குடும்பத்தில் பணிவிடைக்காக மட்டும் துணையை எதிர்பார்க்கும் மனநிலை, கணவன் மனைவிக் கிடையே ஒழிவு மறைவு, கருத்துக்கள் பரிமாறாததன்மை, தமது வீட்டுக் கதைகளை தாம் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளாது மற்றவர்களிடம் வெளியில் சொல்லிக் கொள்ளும் மனநிலை போன்றன குடும்பத்தில் மனவிரிசலும் ஏற்படுத்த காரணமாகிறது.

சில குடும்பங்களில் தாய் தந்தை உறவினரது தலையீடு, பொருள் பண்டங்களில் ஏற்படும் பற்றதலும் குடும்ப உறவின் சிதைவிற்குக் காரணமாகிறது. ஒருவருக்கு உள்ள ரசனைகளை மற்றவர் மதிக்கத் தவறுவதுடன் தனது ரசனைக்கும் சுகபோகத்திற்கும் மட்டும் திருமணம் என்ற உறவை எதிர்பார்ப்பது, சுயநலத்தோடு அனுகூல வெறியோடும் வாழ்வது குடும்பத்தில் குழப்ப நிலை ஏற்படுவதற்கு காரணமாகிறது. இதனால் வீட்டில் நடப்பவை வீதியில் பேசப்பட்டு, சமூகத்தில் மரியாதையற்ற குடும்பங்களாக சிதைவுறுவதையும் காண்கின்றோம்.

தனது படிப்புக்கான, பதவி உயர்வுக்கான கௌரவத்தை குடும்பத்தில் எதிர்பார்க்கும் பலர், குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் தம்மை புரிந்து கொள்ளவில்லை, மதிக்கவில்லை, எனச்சொல்லி பிரிவை நாடமுனைவதம் காரணமாகிறது.

இவ்வாறான பல காரணங்கள் இருந்தாலும் அவற்றை களைந்து குடும்பம் குதூகலமாக வேண்டும். மகிழ்ச்சியில் எல்லோர் பங்கும் அவசியம் என உணர்ந்து கொள்ளும் மனப்பக்குவம் வந்தால் குடும்பத்தில் எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் மிக எளிதில் தீர்த்து விடலாம். குடும்பங்களின் பிரிவை சட்டம் போட்டு சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி விட முடியாது உறவை மகிழ்விக்க அன்புதான் முக்கிய காரணி என உணரும் போது தான் குடும்பம் குதூகலமாக மாறும் வாய்ப்புண்டு.

சினிமாவின் பார்ப்பது போல் கணவுக் காட்சிகளையும் பெரியான நடிப்பில் வெளிவேடமிட்டு குடும்ப வாழ்க்கையை வாழ்ந்துவிட்டு போவோம் என எண்ணிக் கொண்டால், அதன் விளைவு குடும்பத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் அந்நாள் நாட்டுக்குமே அழிவு ஏற்பட்டு பல கலாச்சாரப் பண்பாட்டு சீரழிவுகளும், சிதைவுற்ற மன உணர்வுகளும் உருவாகிவிடும்.

குடும்பங்களின் சீரழிவுக்கு பொருளாதாரமும் காரணம் என்பார்கள். ஆனால் அந்தப் பொருளாதாரம் அதிகம் இருந்தும் குடும்பத்தில் புரிந்துணர்வு இல்லாமல் அவற்றால் சீரழிக்கப்படும் அமைதி, நிம்மதியை எந்தவிதக் கொடுத்தும் வாங்கிவிட முடியாது.

எந்த வெற்றியிலும் தோல்வியிலும் குடும்பத் தலைவியின் பங்கு உள்ளது என்பார்கள். குடும்பத் தலைவன் உழைப்பவனாக இருந்தாலும் அதனைச் செப்பனிடும் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு குடும்பப் பெண்களிடையே அதிகமுள்ளது அறிப்படி வாழ்க்கையில் இருந்து அதிகாரியாக மாறி விட்ட இன்றைய உலகில் பெண்ணானவள் குடும்ப வாழ்வில் சிறந்த பங்களிப்பினைச் செலுத்த வேண்டும். குடும்ப வாழ்வில் நிர்வாகத்தை கவனிக்கும் பொறுப்பு தனக்கு உண்டு என்பதை உணர வேண்டும். உழைத்து உத்தியோகம் பார்ப்பவரைவிட ஊதியத்தைக் கொண்டு நிர்வாகத்தை செப்பனிடும் குடும்பத்தலைவியே முக்கியமானவள். குடும்பத்தில் வீட்டில் இருந்தே வருவாய்க்கு ஏற்ப பல முயற்சிகளை ஏற்படுத்தும் குடும்பத் தலைவியினால் இன்று பலரது குடும்பங்களில் மகிழ்ச்சி பெருகுகின்றது.

குடும்பத்தில் அங்கத்தவரான கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள் எல்லோரும் தங்கள் தொடர்புகளைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் இதனால் மகிழ்ச்சி சிறக்கும். அன்றடா வாழ்

வில் தொடர்பை வளர்த்துக் கொள்ள திணையும் ஒருவரை புதுப்பித்துக் கொள்ள பல சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

* உணவை ஒன்றாய் இருந்து உண்டு மகிழ்தல்.

* எங்காவது கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களில் குடும்பமாகச் சென்று வருதல்.

* குடும்பத்தில் சிறிய முயற்சிகளாக தோட்ட வேலைகளில், கைவேலைகளில், மிருக வளர்ப்புக்களில் வீட்டுப்பணிகளில் இணைந்து கொள்ளல்.

* ஒருவர் நல்லவற்றைச் செய்யும் போது மற்றவர் பாராட்டி ஊக்குவித்தல்.

* ஒருவருக்கொருவர் நன்றி பகருதல்.

* குடும்பத்தில் நல்ல பயனுள்ள விடயங்களை, கலந்து ரையாடி விவாதித்து உண்மை நிலைகளை அறிந்து கொள்ளல்.

* முகம் பார்த்துப் பேசுதல்.

* மற்றவர்களின் குறை நிறைகளை அறிந்து அதற்கு மதிப்பளித்தல்.

இவற்றில் மிக முக்கியமானவைகளாகும்.

சத்தம் போட்டு சாதிக்க முடியாத பல விடயங்கள் சாப்பாட்டு மேசையில் கலந்து பேசி தீர்க்கலாம் என்பதனை கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறாக குடும்பத்தில் கணவன் மனைவி பிள்ளைகள் உறவை மதித்து தொடர்பின் புனிதம் காக்கும் போது அந்த குடும்பமே கோயிலாக மாறுகின்றது. இதனால் எமது வீட்டுக்கும் நாட்டுக்கும், எமது பண்பாட்டுக்கும் பெருமை சேர்க்கும் குடும்பமாக திகழ்கிறது. □

அனுபவம் ஒரு பாடம்

10 ஓவியம் ஒன்றை வரைவதற்காக, ஓவியர் ஒருவரைத் தேடிச் சென்றேன். பலரும் அவரைச் சந்திக்க முடியாதவாறு அடக்கமாக தனது பணிகளைச் செய்து வருபவர் அவர். அதனால், எளிதில் அவரைச் சந்திக்க முடியவில்லை. அவரது ஓவியங்கள் வெளிவந்த இடங்களை நாடியவேளை, அந்த ஓவியருக்கு நான் அளித்த புகழாரத்தைத் தமக்கென ஏற்று, “அவரைச் சந்திக்க முடியாது, உமக்கு வேண்டுமென்றால் அவரிடம் கூறி ஓவியத்தை வரைந்து தர முயற்சிக்கிறேன்,” என்றார் புதியவர்.

என் மனதில், இவ் வார்த்தைகள் பலவித சிந்தனைகளைக் கிளறிவிட்டன, ஓவியரின் திறமைக்கு இவர் ஏன் உரிமை கொள்கின்றார்? இது ஓவியரின் தன்னடக்க உணர்வினைத் தனது புகழுக்காகப் பயன்படுத்தும் போலி வேஷமே இது, என்று என் உள்ளமனம் எண்ணியது,

ஓவியரது திறமையைக் கொண்டே தான் பெருமை சேர்க்கிறாரேதவிர, தன் திறமை எதுவும் இவரிடம் இல்லை. ஓவியரைப் பிறர் அணுகவிட்டால், தனது பெருமை பாழாகிவிடும். தனது புகழ்ச்சிக்கு வழி தேடுதலே இதில் மறைந்துள்ளதாகப்பட்டது.

உண்மையில் அந்த ஓவியர் தனக்கு இவ்வளவு புகழ் உண்டா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாதிருப்பதாலும், இன்னும் தனது படைப்புக்கள் பெரிய தரமாக இல்லை எனப் பெருந்தன்மையோடு எண்ணி ஒதுங்குவதாலும், இந்தப் போலி வேலிகவே புகழைத் தேடுகின்றன.

“நாம் தான் அவரை உருவாக்கினோம். எமது கட்டுப்பாட்டில் தான் அவர் இயங்குவார். கண்டபடி ஒவியம் தீட்ட அவரை நாம் அனுமதிப்பதில்லை. அவரை உருவாக்க நாம் எவ்வளவு பாடுபடுகிறோம்.” என்ற வார்த்தைகள் மூலம் தமது இயலாமையை மறைக்க உயர்வுச் சிக்கலுக்குள்ளாகி உதட்டால் வீண்வார்த்தைகளை கொட்டுகிறார்கள் என உணரவைத்தது.

இப்படி இன்று பலரை தரிசிக்கின்றோம். நல்லவை நடந்தால் அது தனது முயற்சியாலேயே என்று தம்பட்ட மடித்து தம் புகழ் பேசுவதில் வல்லவர்கள் இவர்கள். பிரச்சினைகளைவரின் அதிலிருந்து தப்பித்துவிடுவதிலும் புத்திசாலிகள் இவர்கள். வாழ்வில் நிகழும் எந்த விடயங்களிலும் தாமாக முன்வராது, ஒதுங்கியிருந்து விமர்சிப்பதிலும் திறமைசாலிகள். இவர்களின் பார்வையில் எது திறம்பட நடந்தாலும், தாம் சம்பந்தப்படாதவிடத்து அதிற் பல குறைகள் தென்படுவதாகவே சுட்டிக்கொள்வர்.

“இப்படிச் செய்திருக்கலாம்; அப்படிச் செய்திருக்கலாம்; எங்களிடம் ஆலோசனை கேட்டிருக்கலாம்.” எனக் கூறித் தங்களின் இயலாமைக்கு ஆதாயம் தேட முயல்வர். இவர்கள் தாம் உளப்பாதிப்புடன்தான் வார்த்தைகளைக் கொட்டுகிறார்கள் என்பதை அறிய மாட்டாதவர்கள். கருத்துக் கூறுவதில் வல்லவர்கள். தாம் முன்றின்று எதையும் முனையமாட்டார்கள். இவை உண்மையில் உயர்வுச் சிக்கலின் வெளிப்பாடேயாகும்.

வாழ்க்கையில் இவர்கள் தம்மை முதன்மைப்படுத்தி, மற்றையோரின் திறமைகளை ஏற்க மறுத்து, சில சமயம் தங்கள் சொல்லுக்கு எதிர்ப்புக் குரல் எழுந்தால் அதனால் மன இறுக்கமுற்று மனநோய்க்கு ஆளாகி விடுவார்கள். மனதில், உயர்வான எண்ணங்கள் எழுந்தாலும் அவற்றைச் செயற்படுத்த இயலாமையால் இந்நிலை உருவாகின்றது.

இத்தகைய சிக்கல் சிறுவர்களிடத்திலும் உருவாவதை நாம் அவதானிக்க முடியும். வீட்டில் மூத்த பிள்ளையா

னால்த், அதற்குச் செல்லம் கொடுத்து வளர்க்கும்பெற்றோர், எதைச் செய்தாலும் ' அப்பிள்ளைக்குத்தான், என மனப் பதிவினை ஏற்படுத்திவிதிவதால், மற்றும் பிள்ளைகள் பாதிப்புக்குள்ளாக நேரிடுகின்றது. வீட்டில் பிறந்தநாள், வேறு கொண்டாட்டங்கள், உடுப்புத் தைத்தல் முதல் உணவுப் பரிமாறல் போன்றவற்றிலும் ஒரு குழந்தை முக்கியப்படுத்தப்பட்டால், மற்றக் குழந்தைகள் தாழ்வு நிலைக்கு ஆளாகவேண்டி ஏற்படுகின்றது. இது வளர்ச்சியடைந்து பிற்காலத்தில் தாழ்வுச் சிக்கலாகப் பரிணமிக் குமாதனால், பெற்றார் இவ்விடயத்தில் மிகவும் கவனமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். இன்றைய நெருக்கடிகளால் வேலை இழந்தோர், வீடுவாசல்களை, உடமைகளை இழந்து அகதிகளானோர் மட்டுமல்ல, பணவசதி படைத்தோர், பெரும் பதவிகள் வகிப்போர், படித்தவர்கள் அனைவரும் உயர்வு, தாழ்வு நிலைகளை குடும்ப மட்டத்திலும் சமூகமட்டத்திலும் அனுபவித்து பல தாக்கங்களுக்குள்ளாகி, அதன் காரணமாக மனக் குழப்பங்களுக்காளாகின்றார்கள்.

தனிமையுணர்வு பலரையும் வாட்டி வதைக்கின்றது. தன்சொல்லுக்கு மதிப்பற்றுப்போகின்றதே என்ற எண்ணமும், முன்னர் கிடைத்த மதிப்பும் கௌரவமும் மற்றவர்கள் தருகிறார்களில்லையே என்ற சலிப்பு, ஒருவரைப் பெரிதும் பாதிக்கவே செய்கிறது. சில சமயம் வீட்டில் கூடசாதாரண வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும், தனக்குள்ள்தானே, நடக்கும் விடயங்களை வைத்து தன்மீது இப்போ அக்கறையில்லை, எதனையும் தன்னுடன் ஆலோசிப்பதுமில்லை என்ற தாழ்வுணர்வில்வருந்துவதும் மனக்குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

இவற்றிலிருந்து விடுபட எமது அனுபவங்களை ஓர் பாடமாகக் கொண்டு அவர்களுக்கேற்ப அணுகுதல் மூலம் குறைந்தளவு உதவிகளையாவது செய்து இக் கொடிய மனநோயிலிருந்து மீட்டுக் கொள்ளலாம். □

உளவளர்ச்சியில் ஒவியம், இசை என்பவற்றின் செல்வாக்கு

11 எந்த ஜீவராசிகளும் ரசித்து மகிழும் ஒரே ஒரு ஊடகமும், மொழி இன்றியே எல்லா மொழியாரையும் ஈர்க்கக் கூடிய ஆற்றலும் கொண்ட சக்தி வாய்ந்தவைதான் ஒவியமும் இசையும் ஆகும்.

இவை பார்த்தும் கேட்டும் ரசிக்கக் கூடியவை, மனித உணர்வுகளை வெளிக்காட்டவும் கூடியவை. இன்றைய காலத்தில் இசையும் ஒவியமும் புதிய தலைமுறையினரது சிந்தனைக்கு ஏற்ப புதிய உத்திகளுடன் சிந்தித்து, ரசிக்கக்கூடிய விதத்தில் வெளிக்கொணரப்படுகின்றது. அத்தோடு அவர்களின் உள விருத்தியினைக் கணிப்பிட்டு ஆய்வு செய்ய இவற்றைப் பயன்படுத்தி வருவதனை வளர்ந்து வரும் நாகரீக உலகில் காணக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

ஒவியத்தின் செல்வாக்கு:

ஒவியத்தைக் கீறும்படி கூறி அவர்களின் உளப்பாங்கை அறிந்து கொள்ள உளவியலாளர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். “சிறுவர்கள்தானே சும்மா கிறுக்கி விடுவார்கள்” என்ற கூற்றைப் பொய்ப்பித்து அவர்களின் சூழல், சிந்தனை, மன உணர்வுகளை இவ் ஒவியங்களின்மூலம் வெளிக்கொணர்கின்றார்கள். புதிய புதிய ஒவியங்களைப் படைத்து அதன் மூலம் உள்ளங்களைப் படம் பிடித்துக்காட்டி உணர்வு

களைக் குறைத்துக் கொள்கின்றார்கள். பழைய பல நினைவுகளை மீட்டுக் கொள்ளவும், மனப் பதிவில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவும் ஓவியங்கள் வழி சமைக்கின்றன என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் சான்றுபகர்கின்றனர்.

கருவுற்றிருக்கும் தாய்மாரின் பார்வை உணர்வுகளை கருப்பையில் இருக்கும் சிசுக்களின் உருவத்திலும், உள்ளத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடுவதாக ஆய்வாளர்கள் கருத்துக் கூறுகிறார்கள். இதனைக் கொண்டே எம் சமூகத்திலே தாய்மைப் பேறுடையவர்கள் உடைந்த பொருட்களை, விகார உருவங்களை, கோர நிகழ்வுகளைக் காண்பதைத் தவிர்ப்பதையும், இல்லங்களை அழகுபடுத்தி, அழகுப் படங்களை, காட்சிப் பெருட்களை படுக்கை அறைகளில் மாட்டி தங்களின் மனதில் பதிய வைப்பதையும் நடைமுறையில் காணலாம்.

இசை வடிவங்களின் செல்வாக்கு:

“இசையால் மயங்காதோர் உலகினில் உண்டோ” என்ற ஒரு கவிஞரின் கூற்றை மெய்ப்பிக்கத்தக்க பல நிகழ்வுகள் இன்றுநடைமுறையில் காணப்படுகின்றன. ஓவியம் பார்வை உள்ளவர் மட்டில் செல்வாக்கைப் பெறும், ஆனால் இசை வடிவங்கள் பார்வையற்றவர்களையும் மொழி அறியாதவர்களையும் ஈர்க்கும் வல்லமை பெற்றது எனலாம்.

இன்று எமது நாட்டின் போர்ச்சூழலில் ஏற்படும் இழப்புகளை சமூகம் அறிந்து கொள்ளவும், துயரச் செய்தியைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் இசையின் வடிவங்களால் பல பாவங்களாகிய வீரம், சோகம், மகிழ்ச்சி, பக்தி ஆகிய கலை உணர்வுகள் மக்கள் மனதில் உணர்ச்சிப்பிரவாகங்கள் ஏற்படுத்துவதை அனுபவத்திற்காணலாம். இறைபக்தி உணர்வில் கலை ஆடுவது எனக்கூறுவார்கள். இக் கலைகளில் கூடிய உயங்கை வகிப்பதும் பாடலும் இசையும் தான்.

இன்று பல நிகழ்வுகளை ரசிப்புத்தன்மை உள்ளதாக மாற்றுவதற்கு இசைதான் காரணமாக இருக்கின்றது. மனிதியாலக் கணக்கில் ஆற்றும் உரைகளை விட சிறிய பாடல்கள் மூலம், குறுகிய நேரத்தில், பல செய்திகளை மக்கள் மனங்களிற் புகுத்திப் புதியவைக்கலாம். இசையின் ரசனை மனதுக்கு இதமாகவும், மன உணர்வுகளுக்கு மகிழ்வாகவும், சிந்தனைக்கு விருந்தாகவும் இருக்கின்றது. மருத்துவர்கள் கூட இசையினைப் பயன்படுத்தி வைத்தியத்தை மேற்கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு தந்தை செல்வாவின் சிகிச்சை சான்றாகும். தந்தை செல்வா நோயுற்று மயக்க நிலையில் இருந்த வேளையில், பிரபல இந்திய மூளை நரம்பு வைத்தியரான ராமுர்த்தி அவர்கள் தந்தை செல்வாவின் படுக்கை அறையில் நாதஸ்வர இசை ஒலி நாடாவை ஒலிக்கச் செய்தார். அந்த இசை மூலம் தந்தை செல்வாவின் புலன்கள் இசையில் வலித்தன. இந்நிகழ்வு மருத்துவத்தில் இசையின் செல்வாக்கு எத்தகைய வலிமை பெற்றது என்பதை உணரத்தக்கதாக உள்ளது.

இன்று சிறுவர் கல்வித் திட்டத்தில் கூடிய செல்வாக்குப் பெறுவதும் அதனால் இசையை ரசித்துப் பாடவும், அபிநயமிடவும் ஆர்வமுடன் கற்று மனப்பதிவுகளை ஏற்படுத்தவும் கல்வியாளர்கள் இசைமூலம் கற்பிப்பதில் முக்கிய கவனமெடுக்கின்றார்கள். சிறுவர்களின் பாடல்களும் அபிநய முமே மக்கள் ரசித்துணர கூடிய அதிக செல்வாக்கை பெறுகிறது இவை சமூகத்தைக் பெரிதும் கவருகின்றன.

இசையில் ரசனை உள்ளவரிடத்தே நேரக்கட்டுப்பாடும் அழகியல் தன்மையும், உணர்வுகளை மதிக்கும் தன்மையும் காணப்படும். இசையை ரசிக்கும் தன்மை இல்லாதவரிடத்தில் மனித உணர்வுகளைப் புரியவைப்பதும் கடினமாகத்தான் இருக்கும், மனிதவின் மகிழ்ச்சிக்கு இசையின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. இவற்றை வயது எல்லை போட்டு குறுக்கிவிடமுடியாது. வாழ்வின் மகிழ்ச்சியின் ரகசியமே ஒவ்வொரு வசது ரசனையின் தன்மையைப் பொறுத்தது தான். □

பார்வைகள் தரும் மனப்பதிவுகள்

12 “நேற்றிரவு வருவீர் என எதிர் பார்த்தேன், என்
வரவில்லை?”

“நண்பிகள் வந்ததால் வரமுடியவில்லை. இண்டைக்கு
இரவு கட்டாயம் வருவேன்.”

“இப்படி எத்தனை முறை சாட்டுக் கூறி வீட்டிர்,
இப்படி ஏமாத்துவதால் இனி நீர் வரவேண்டாம். வேறு
ஆளை நான் பாக்கிறன்.”

இந்த இள வயதுடைய ஆண், பெண் இருவரது தனிப்
பட்ட பேச்சைப்பார்த்த பலரது கண்கள் பலகேள்விக்கணை
களை தங்கள் பார்வையால் எழுப்பின. ஏன் இந் நிகழ்வில்
குங்கள் மனங்களில் கூட ஏதோ எண்ணங்கள் தோன்றி
உருக்குமே?.

இவை போல வேறு ஒரு நிகழ்வையும் இங்கே நோக்
குவோம். வீட்டுப்பிராணியான கோழி ஒன்றை பார்ப்பவர்த
கள் மனங்களில் எழும் எண்ணங்களை அவதானியுங்கள்.

“ஈ அசிங்கம் கண்ட இடத்திலும் கிளறிட்டு வீட்டுக்
குள்ள வந்து அசிங்கப் படுத்துதே.” இது வீட்டை துப்ப
ரவு செய்யும் ஒரு பெண்பிள்ளையின் குரல்.

“அடகோழி, முட்டைக்கு பறக்கிது போல. அதைப்
பிடிச்ச அடைச்சால் முட்டையை கொடுத்து காலைச் சாப்
பாட்டிட வேண்டலாம்” இது குடும்பத்தலைவியின் குரல்.

“புள்ளி போட்டகோழி, எப்படி வாடியிருக்கு பாத்
தங்களா மாமா” இது சிறுமியின் குரல்

“அட்டா, பதமான பருவம் அதை மடக்கிச் சட்டியில் போட்டு ஒரு பிரட்டல் பிரட்டினால் எப்படி இருக்கும்”.

இது மாமிசப் பிரியரின் அங்கலாய்ப்பு.

“இது எப்படியும் 1½ கிலோ தேறும் 400 ரூபா விலை போகும்” இது வியாபாரியின் கணிப்பு.

“சீச்சீ இது என்ன வருசம், வெள்ளி எண்டு பார்க்காம கோழி, முட்டை, இறைச்சி எண்டு கதைச்சுக் கொண்டு அசிங்கமாக” இந்து சமயப் பக்தர் ஒருவரின் குரல்.

எல்லோரும் ஒன்றைத்தான் பார்த்தார்கள். ஆனால் பார்வையால் ஒவ்வொருவர் மனங்களிலும் எழுந்த வடிவங்கள் எப்படிப்பட்டன என்பதைப் பார்த்தீர்களா? பல்வாறாக வாழ்க்கையிலே பல நிகழ்வுகளை நாம் சந்திக்கின்றோம் எமக்கு பிடித்த, பிடிக்காத நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்ப எமது பார்வைப் படிமங்களை மாற்றி மனக்கருத்துக்களை கொட்டித் தீர்கிறோம். இதன் மூலம் எம்மனம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்றது. இதற்கு நாம் எவரும் விதிவிலக்கல்ல.

இவை சில சமயம் வயதுக்கு ஏற்பவும், அலுவல அறிவுக் கேற்பவும் மாறுபடுகிறது. பார்ப்பதும், கேட்பதும் ஒரே பொருளாக இருந்தும் அதற்கான கருத்து ஒருவருக் கொடுவார் மாறுபட்டவையாக இருப்பதற்குப் பல காரணம் உண்டு. என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

முதற் கூறப்பட்ட நிகழ்வைப் பற்றி உங்கள் மனத்தில் எழுந்தவற்றை ஒரு முறை சீர்தூக்கிப் பாருங்கள். இளவயதினரது பேச்சுக்கள், அவர்கள் சந்திக்க முடியாததால் கூறிய வார்த்தையைக் கொண்டு உங்கள் மனங்களின் ஒரு திட்டத்தை, முடிவை எடுத்திருப்பீர்கள். இதனைப் போலவே நடந்த சம்பவத்தைப் பார்த்த ஒருவர் அந்த நிகழ்வைப்பற்றிக் கேட்டறிந்து கொண்டார். அவர்கள் இச்சம்பவத்தை விளக்கி கூறும்போது

“அது ஒரு சமூகசேவையாக நடத்தப்படும் மாலை வகுப்பில் கற்பிப்பதற்கு அவளை எதிர்பார்த்திருந்து வராததால் ஏமாற்றம் கொண்டு புதியவர் ஒருவரை ஒழுங்கு செய்ததே அந்த நிகழ்வு” என்றார். ஆனால், அவர்களின் வயதும் எமது சமூகத்தின் குறுகிய மனநிலைகளும் எமது பார்வைகளில் தீர்மானங்களில் பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. இதுவே அவர்களைச் சமூகசேவையாளர்களாக அன்றித் தவறான சந்திப்பில் ஈடுபடுவர்களாக எண்ணத்தூண்டுகின்றது.

இந்த எண்ணங்கள் தான் சமூகப் பணியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கும் சமூகத்தின் பார்வைகளை ஏற்கத் துணிவற்றவர்க்கும் குந்தகமாக அமைந்து விடுகின்றது. இதனால் அவர்கள் மனம் சலித்து ஒதுங்கி விரத்தியுற்றுத் தமது ஆளுமையைச் சிதைத்து விடுகின்றார்கள்.

கணவன் மனைவியரிடையேயும், ஆசிரிய மாணவரிடையேயும், நண்பர்களிடையேயும், தொழில்சார் ஊழியர், அதிகாரிகள் மட்டத்திலும் மனதில் ஒன்றை நினைத்து வார்த்தையில் அவற்றைக் கொட்டுவதால் உறவுகள் சிதைவடைகின்றன. ஒருவரோடு எப்படி உறவு கொண்டும் பல வருடங்கள் அந்நியோன்னியமாக வாழ்ந்தாலும் அவர்களின் மனப் பதிவுகளை முழுமையாக நாம் அறிந்து விட முடியாது. இவற்றிற் சிலவற்றையே வெளிக்காண முடியும். இவை ஆளுக்காள் வீதங்கள், கூடிக் குறைந்து தென்படுமே அன்றி முழுமையாக அறிய முடியாது. ஆகையால் மனிதன் ஒவ்வொருவனும் குறுகிய பார்வையில் தீருந்து விடுபட்டுத் தமது கண்களை அகலத்திறந்து உங்கள் தப்பான கணக்கு வழிகளைக் தவிர்த்து நற்சிந்தனைகளுடன் நல்ல மனப் பதிவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

“உளத்தால் நல்லவற்றைச் சிந்தித்தாலே பார்வையாலும் நல்லவற்றைக் காண முடியும்.”

விடலைகளின் விசும்பல்கள்

13 இளமைக் காலம் இது. எல்லோர் வாழ்விலும் தம் கற்பனைக் கனவுகளை வளர்த்திடும் காலமாகும். பருவமும், உடலும் தம்மைத் தாமே வியந்து பார்க்கும் வண்ணம் மாற்றமடையும் போது, தமக்குள்ளே எண்ணிக்கொள்ளும் இன்ப துன்ப நிகழ்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள, நல் நட்பை, நம்பிக்கை உறவைத் தேட ஏற்படும் சந்திப்புக்கள் தாம் நண்பர்களாகவும், காதலர்களாகவும், சில சந்தர்ப்பங்களில் உறவுகளாகவும் மாறி விடுவதுண்டு.

இக் காலத்தில் குடும்ப உறவு என்பதைவிட வெளித் தொடர்புகள் புதிய அனுபவத்தை, ஆதரவை, புதிய உறவுகளை ஏற்படுத்திவிடும் - என்ற நம்பிக்கையிலும், தம்மை மற்றவர்கள் கணிப்பிடுகிறார்கள், தமது உதவியை ஏற்கிறார்கள், எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்ற மன எண்ணங்களிலும் இளமையின் ஆளுமை உணர்வை வளர்த்திடவும், எதிர்பாலாருடன் உறவாடவும் துணிகிறது. இவை இன்று சமூக தரிசனமாகக் காணப்படும் நிகழ்வுகள். இவர்களிடம் சமூகம் எதிர்பார்த்திருப்பதும் அதிகம். இவை இளமைக்குச் சவால்களாகவே இருக்கின்றன.

இக் காலத்திற்றான் எதிர்மாறான சிந்தனைகள் ஏற்படுபவர்களுக்கு விரக்தியும், தந்துணிவு அற்ற தன்மையும், தன்னால் முடியாது என்ற தாழ்வுணர்வும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. மிகவும் கவனமாக எதுவித கள்ளங் கபடமற்றவர்கள் இளமையில் ஏமாற்றப்படும் பொழுது பொது வாழ்வில் கசப்பும், நம்பிக்கை அற்ற தன்மையும் உருவாகி

விடுகிறது. இதனாலேதான் சிலர் எப்படியும் வாழலாம் என தம் வாழ்வைச் சீரழித்து விடுகிறார்கள். இவர்கள் தமக்கு சமூக அந்தஸ்து ஏதுமில்லை என்ற தாழ்வுச் சிக்கலால் தீய செயல்களிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முயல் வார்கள்.

தவறான பல வழிகாட்டல்களும், இளமையின் காலத்து அடிமைத்தன வழிகாட்டலையே வளர்த்தெடுக்கிறது. பரம்பரைப் பண்பாடு எனக் கூறிச் சில சிறைப்பட்டமன உணர்வை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். இவ் இளைஞர்களும் வளர்க்கப்படும் மன உணர்வைத்தான் பின் தம் வாழ்விலும் கடைப்பிடிப்பதைக் காணலாம்.

பல்கலைக் கழகங்களில் நடைபெறும் பகிடிவதை முதலில் தம்மை இம்சைப் படுத்துவதாகக் கூறுபவர்களே அடுத்தவருடத்தில் அதனைத் தாமே செய்து கொள்வார்கள். இதனால், ஆண்டுகள் மாறும் பகிடிவதையின் பல்லவி மாறாது வளரும். எதைப் பெற்று வளர்க்கப் படுகின்றார்களோ அதையே தம் வாழ்விலும் செய்யும் தன்மை அடிமன உணர்விற்பதியப்பட்ட காயங்களாக வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.

இன்றைய சூழலில் பலவித தடைகளைத் தாண்ட வேண்டிய இளமையின் சவால்களுக்குச் சமூகம் குறுக்கீடாக இருப்பதனால், பின் விளைவுகள் பல ஏற்பட ஏதுவாகிறது. சமூக தரிசனம் இல்லாமல் வளரும் இளைஞர்களின் வீரத்தியே விபரீத நடத்தைகளுக்கும் சமூகச்சீரழிவுக்கும் சவாலாய் அமைந்துவிடுகிறது. இவை சிலருக்கு நட்பின்மூலமும், சூழலின் மூலமும், தனிமையின் மூலமும் ஏற்படுகிறது. இவற்றுக்கான அடையாளங்களாக அவர்களின் கோலத்தின் தம்மை ஒரு வில்லனாக, ஒரு (சினிமாப்பாணர்) தேவதாசாக நடைபுடை பாவனைகளைக்கூடத் தம்மில் மடற்றிவிடுகிறார்கள். வாழ்வே மாயம்

என்ற வாழ்க்கைத்தத்துவம் பேசுவார்கள். புகைபிடித்தல், தாடி வளர்த்தல், உடையில் அலட்சியம், போதைக்கு அடிமையாதல், வெட்டிப்பேச்சுகள், எதையும் ஏற்க முடியாதவர்களாய்த் தம் வாழ்வைத் தாமே சிதைத்துக் கொள்கின்றார்கள்.

ஓர் ஆய்வில் குமரப்பருவத்தின் குளம்பிய மனநிலைக்குக்காரணம் எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட போர்ச்சூழல் தான் எனப்பதில் கிடைத்தது. பிறந்தநாள் முதல் இன்று வரை இளமையின் வாழ்வு முழுதும் போரைத்தான் வாழ்வின் தரிசனங்களாகக் கொண்டுள்ளதால் அவர்களின் இன்ப துன்பங்களை மனம்விட்டுப் பேச, கேட்க, ஆறுதல் கூற எவரும் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக இல்லை என்பதும், தாய் தந்தையர் முதல், நண்பர், தோழியர், அயலவர் வழிகாட்டிகள், சமயத்தலைவர்கள் எவரிலும் நம்பிக்கை அற்ற தன்மையும் விரக்திக்குக் காரணங்களாகி விடுகின்றன.

பாடசாலைப் பொழுது போக்குகள், விளையாட்டு வசதிகள், இசை, நடன, பாடத்திட்டப் போட்டிப் பரிசில்கள், கலைநிகழ்வுகள் எல்லாம் கடமைக்கு அரங்கேறும் நாடகங்களாகவே நடைபெறுவதால் இவையும் கட்டாயப் படுத்தல் நிகழ்வுகள் போல், மன இறுக்கத்தையே இளமைக்கு ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

இவற்றைவிட, திறமைகளுக்கு மதிப்பளிக்கப் படாமலும், ஊக்குவிக்க படாமலும், விருப்பு வெறுப்புக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாமலும் இளமையின் ஏக்கங்கள் வாழ்வின் தாக்கங்களாக மாறும் போதும், மற்றவர்கள் தம்மைச் சந்தேகக் கண்கொண்டு நோக்குகிறார்கள், தமது வாழ்வுக்கு உத்தரவாத மில்லை என்ற பய உணர்வும், விரக்தியை ஏற்படுத்துவதாலும் இளமையின் ஏக்கங்கள் வாழ்வில் விரக்தியையே ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

திருமண வயதைக் கொண்டவர்களும் தமது எதிர் காலம் பற்றி எவரும் அக்கறை கொள்ள வில்லை. தமது மன உணர்வுகளை நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களெனக் கூற முனைந்தால் அதனைக் கொண்டு தம்மை இழிவு படுத்து தலும் பலருக்கு பொழுது போக்குச் செய்தியாக மாறு வதும் தீர்க்க முனையாத உறவுகள் முதல் தலைமைகள் வரை அடிக்கடி அதனையே விபரித்து வேதனைப் படுத் துவதும் மனச்சுமை அதிகரிக்க வழியாகின்றன.

இவற்றைச் சிந்தித்துத் தீர்க்கமான முடிவுகளைச் செயற்படுத்த வேண்டிய பெற்றோரும், தலைமைத் துவத்தை வளர்த்து வழிகாட்ட வல்ல நிறுவனங்களும், அறிக்கை சமர்ப்பித்தற்கும், ஆய்வுகள் செய்வதற்குமட்டுமே இளமையின் ஏக்கங்களை அறிந்து கொள்வதும் வேதனைக் குரிய விடயம்.

இளமையின் வழிகாட்டல், சமுதாய மாற்றத்துக்கு முக்கியத்துவமானதே. போர்ச்சூழல்தான் எமது எதிர் காலமாய் இருப்பதால் அதற்குள் வாழும் இளமைக்கு நம்பிக்கையூட்டும் தலைமைகள் தம்கடமையிற் செயற் படும் பல வடிவங்களாக வழிகாட்டலாம். பொறுப்புக்கள் பகிரப்பட்டுத் தன்னம்பிக்கை ஊட்டப்பட வேண்டும். இளமையின் ஏக்கம் எவை என அறிந்துகொள்ளவும் கூட்டு வாழ்வி பொதுப்பணிகளிலும், விளையாட்டு, சிரமதானம், வாசிப்புமையம், பேச்சு வழக்கங்களை வளர்த்தெடுக் கவும், தலைமைத்துவத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கவும் வழி சமைக்க வேண்டும்.

திறமைகளைக் கண்டுணரவும், உற்சாகப் படுத்தவும் செயற்படுத்தவும் ஊக்கமளித்து, பொறுப்புள்ளவர்கள் சமூகத்தில் முக்கியமானவர்கள் என்பதை வீட்டிலும் சமூ கத்திலும் வளர்த்தெடுக்கும் போதுதான் இளமையின் மனச்சுமைகள் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களிடம் பகிரப்பட

வும், வெளிப்படுத்தப் படவும், ஏற்றுக்கொள்ளப் படவும் வழிபிறக்கும் .

சில நிலைகளில் வழிகாட்டல் என்ற போர்வையில் அடிமைத்தனமும் வளர்த்து விடப்படுகிறது. சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை வாழ்வும், பழக்கப்பட்டு விடுகிறது. இதைச்செய், அதைச்செய், நீயாக எதையும் புதிதாகச் செய்துவிடாதே, இவைகள் செய்தாலே போதும் எனத் தம் வீர்ப்புக்குப் பயன்படுத்துவதும் தடையாகி விடுகிறது.

இளமையின் எதிர்பார்ப்புக்கள் பலவாறு இருந்தாலும், அதனை ஒழுங்குபடுத்திச் செயற்படுத்துவதில் திட்டமிடலும், வெற்றி தோல்விகளைக் கண்டு மிதமிஞ்சிய கவலையும், மகிழ்ச்சியும் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாகி விடும். செயற்பாட்டின் பயன்கள் உடன் கிடைக்காவிட்டாலும் அன்றாடக் கடமைகளில் இன்றைய இளைஞர்களிடம் வழிகாட்டுபவர்கள் பெற்றோரோ, பெரியோரோ, மதபீடங்களோ, மனம்திறந்து பேசவைக்கும் மனங்களாக மாறவேண்டும் நட்புரீதியில் சற்றுக்கீழ் இறங்கி வந்தாலே இளமையின் எண்ணங்கள் மேல்நிலைக்குவரும் நம்பிக்கை ஊட்டித் தமது பொறுப்புகளையும் இளமையின் இரகசியத்தையும் மனம்திறந்து பேசவும், சந்தேகங்களைக் களையவும் வழி பிறக்கும். இளமையின் இனிய மகிழ்ச்சியைச் சுவைக்க முடியும்.

மாலையும் மகிழ்ச்சியும்

14 மாலைக் காட்சி மனதுக்கு இதமானது. கவிஞர் முதல் கதை ஆசிரியர் வரை, காதலர் முதல், முதியவர் வரை மகிழ்வைத் தேடி மன அமைதியை நாடி இயற்கையின் அழகை ரசிக்க, சுவைக்க, உறவு களுடனும், தனிமையிலும் தமது மகிழ்ச்சிக்கு அர்த்தம் தேடிச் செல்வார்கள்.

இயற்கை எமக்கு மகிழ்வைத் தருகிறது. அந்த மகிழ்ச்சியைச் சுவைப்பதற்கு எமது மனதைப் பண்படுத்தித் தாவிட்டால் மகிழ்ச்சியை இழந்து விடுகின்றோம். இது வரை எம் சூழலை, இயற்கையை இரசிக்கத் தவறியதாலும் மகிழ்ச்சியை இழந்துவிட்டோம். இதுவும் பேரிழப்புத் தான். இருப்பதைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியடையாது, இல்லாததை எண்ணி ஏங்குவதாலும் இழந்ததை நினைத்தே கவலையுறுவதாலும் எம் உடல், உளம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. மாலைக் காட்சி மனதுக்கு இதமான தென இரசிக்கும் நாம் வாழ்வின் முதுமைப் பருவத்தை எண்ணி பயங்கொள்வது ஏன்? சூரிய அஸ்தமனமும் அழகைத் தருகிறது. மனிதனின் வாழ்வின் இறுதிப் பரு

வமும் பல அர்த்தம் கொண்டது, பல அனுபவங்கள் கொண்டது. அதனை உணர மறுப்பதாலே முதுமையை ஏற்கத் தவறி விடுகிறோம்.

ஒரு பாடசாலை ஆசிரியர் தன் வாழ்நாளில் பெரிதும் அப் பாடசாலைக்காக உழைத்தவர். தன் ஓய்வு காலம் வருமுன்பே தன் ஓய்வு நிலையை எண்ணிக் கவலையுற்றார். “எனது காலம் முடிவடைந்து விட்டது. எனது வாழ்க்கையும் நிறைவடைந்து விட்டது. காலையில் என் உரையைக் கேட்டு அணிவகுத்து நிற்கும் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், என் ஓய்வின் பின் என் சொல்லைக் கேளார். வீட்டிலும் இனி நான் ஓய்வு பெற்றவர் தானே” என கலக்கமுடன் கூறினார்.

“நீங்கள் மரியாதையுடன், கௌரவமாக கடமைகள் செய்தீர்கள், என்ற பெருமையுடன் தானே ஓய்வு பெறுவீர்கள். அதன் பின்கூட உங்கள் சேவையை தேடி பலரும் வருவார்கள். அகதவிட உங்கள் நேரத்தை இனி பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளுடன், உறவுகளுடன், உறவாடவும், சமூகப்பணிகளில் ஈடுபடவும் வாய்ப்புண்டு தானே” என தைரிய மூட்டிய பொழுதும், அது எப்படி ஓய்வு பெற்றவனாக என்னை ஒதுக்கி வைத்து விடுவார்களே. என விரக்தியுடன் சொன்னார்.

“சரி, கவலையை விடுங்கள். ஓய்வுக்காலம் வரை மகிழ்ச்சியாய் வேலையைச் செய்யுங்கள். பின் பல பணிகள் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கும்” என்று கூறிய பொழுதும், “நிச்சயமாக எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமா?” என ஏக்கமுடன் கடமைக்குச் சென்றார். உள்ளதை எண்ணாது, இல்லாததை எண்ணியே கவலையில் தோய்ந்தவர் ஓய்வு வருமுன்பே இருதய வியாதியைத் தேடிக்கொண்டார்.

எண்பது வயதைத் தாண்டிவிட்ட முதியவர் ஒருவரின் கூற்றோ, "என்னைப் பொறுத்தவரை என் வாழ்வில் என் கடமைகளை சரிவர செய்தேன். செய்தும் வருகிறேன். என்றதிருப்தி என்னிடம் உண்டு. என்னைப் படுக்கையில் கிடக்க வைக்காது நானே என்னை உசார்ப்படுத்திக் கொள்வதால் இப்படிச் செயற்படுகிறேன்" என உற்சாகமுடன் கூறிக் கொண்டார். இவர் தன் வாழ்க்கையில் தன்னை நம்புகிறார். தன் முயற்சியால் இளமையின் வலிமையைக் காத்து வருகிறார். இவரும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியரே.

தன் ரசனை விருப்பு வெறுப்புக்களை மற்றவர்களுடன் மனம்விட்டு பேசுவதிலும், ஆலோசனை கூறுவதிலும் தனக்கென சூழலை அமைத்துக் கொண்டதால் அவரது சந்திப்புகள், ஆலோசனைகள், முன்மாதிரிகள் பலரும் நட்புடன் பழக பரிமாற உதவுகின்றன. இவை மனதைப் பக்குவப்படுத்தி தன் ஆளுமையை வளர்த்து காக்கவும் உதவுகின்றன.

சிலர் இளமையிலே முதுமை பெற்று விடுகிறார்கள். இவர்கள் தம்மைத் தாமே முதியவராக்கும் மன உணர்வுடன், மற்றவர்கள் செய்வதை ஏற்றுக் கொள்ளாது குறைகாண்பர். இதைவிட அந்த நாளில் தாங்கள் செய்தது என தன்னை ஒரு முதியவராகக் கூறுவதிற் பெருமை கொள்வார்கள்.

மற்றோர் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள பின் நிற்பார்கள். குறை காண்பதே அவர்கள் செயற்பாடாய் இருக்கும். வயதுக்கு மீறிக் தன்னை மனதால் உயர்த்தி புத்தி சொல்லும் பாணியில் தன் வார்த்தைகளை சொல்வார்கள். எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் போல் தன்னை

வெளிப்படுத்துவார்கள். இவர்களிற் சிலர் எதிரே நடைபெறும் நிகழ்வுகளை ஏற்கவும் முடியாமல், எதிர்க்கவும் முடியாமல் தமக்குள்ளே மனம் குமைந்து கொள்வார்கள். எந்த நிகழ்ச்சியையும் தான் செய்தால், தான் பங்கேற்றால், தன் ஆசி பெற்றால் மட்டும் புகழ்ந்துரைப்பார்கள். திறமைகள், கண்டு பிடிப்புக்கள், நல் வெளிப்பாடுகள் எதனையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பின் நிற்பார்கள். இவை அவரது ஏற்கமுடியா மனநிலை, உயர்வுச் சிக்கலால் ஏற்பட்ட தாக்க உணர்வுகளே, இவர்கள் எதனையும் உருவாக்க முனையவும் மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்டவரை திருப்திப்படுத்துவது பெரும் சிரமமாகவே இருக்கும்.

இப்படி மாறுபட்ட மனநிலையில் இருப்பவர்களின் செயல்கள் எமது வாழ்வுக்குக் கற்பிக்கும் பாடத்தை உணர்ந்து கொண்டால் எம்மை நாம் நெறிப்படுத்திக் கொள்ள ஏதுவாய் இருக்கும்.

காலத்தைப் பயன்படுத்தும் எவரும் தம் செயல்களில் தான் முதுமையும், இளமையும் தங்கி இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். முதுமை என்பது வயதை ஒத்தது அன்று மனதை ஒத்தது என்பதை முன் உதாரணங்களினால் அறிந்து கொள்ளலாம். ரசனை என்பது வயதை ஒத்ததன்று. மனதை மகிழ்ச்சியுடன் வைத்திருக்க வேண்டுமெனில் இயக்கும் சக்தி உடலை விட உளத்தில் தான் உண்டு. உன்னால் முயன்றால் முடியும் என்ற தத்துவங்கள் பெரிதும் கை கொடுக்கும் மகிழ்வுக்கான மாத்திரைகளும் மனத்தில் எழும் எண்ணங்களிலே தான் உண்டு. மாலையும், முதுமையும் முதிர்ச்சியின் வடிவங்களே. இயற்கை அழகினை ரசிப்பதுபோல் வாழ்வினை சுவைப்பதில் தான் மகிழ்ச்சியின் இரகசியம் மனதுக்கு மகிழ்வைத் தரும்.

ஆசிரியரின் நூல்கள்

- உணராத உண்மைகள் (சிறுகதைத் தொகுதி)
- திருப்பம் ..
- தரிசனம் ..
- மகிழ்ச்சியின் இரகசியம் (கட்டுரைத் தொகுதி)
- கிசு கிசு நூறு (அச்சில்)
- பரிசு (சிறுகதைத் தொகுதி) ..

சமூக விழிப்புணர்வுக்கான ஆக்கங்களை வெளியிடுவதில் மணி ஓசை வெளியீடுகள் என்றும் வாசகர்களின் கருத்தறிந்து செயற்பட ஆவலாயுள்ளன.

யோசப் பாலா

ஈழத்தின் சிறுகதை ஆசிரியர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் உணராத உண்மைகள், திருப்பம், தரிசனம் ஆகிய மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளின் ஆசிரியர்.

இவருடைய கதைகளில் இரண்டு அம்சங்கள் மிகத் துலக்கமானவை. ஒன்று; இவரது கதைகளைப் படித்தபின் எஞ்சி நிற்கின்ற உணர்ச்சி, மற்றையது; சொல்லப்பட்ட விடயங்களிலும் சொல்லாத விடயங்கள் பல தொக்கி நிற்கின்ற கலையழகு.

இவர் "நான்" என்ற உளவியல் சஞ்சிகையின் நிர்வாகிகளில் ஒருவராக இருப்பதாற் போலும் இவரது ஆக்கங்களின் கதாபாத்திர வார்ப்புக்கள் உணர்ச்சிபூர்வமானவையாகவும், சமூக நலன் நோக்குவனவாயும் அமைந்து விடுகின்றன.

இவர் சமய, சமூக, கலாசாரப் பணிகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்.

சமூகத்தை இரக்கத்தோடு அவதானிக்கின்ற

ஓர் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவாவார்.

கத்தோலிக்க கலை இலக்கிய வட்டத்தின் செயலராகவும்,

தமிழ் எழுத்தாள ஒன்றியத்தின் நிர்வாக

அங்கத்தவராகவும் இவர் விளங்குகின்றார்

காலத்திற்குக்காலம் பல்வேறு எழுத்துப் பட்டறைகள்,

கருத்தரங்குகள் என்பவற்றை நடத்தி

புதிய படைப்பாளிகளைத் துளிர்விட

வழிகாட்டி உருவாக்கியுள்ளார்.

"மகிழ்ச்சியின் இரகசியம்" என்ற உளவியல்

கட்டுரைத் தொகுதி யோசப் பாலா அவர்களைப்

புதியதொரு பரிமாணத்திற்கு

எடுத்துச் செல்லும் என நம்புகின்றேன்.